

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ. 2566 – 2570)

ฉบับขยายกรอบ เพิ่มเต็ม เปลี่ยนแปลง แก้ไข

ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2566

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข่า

อำเภอบุณฑริก

จังหวัดอุบลราชธานี

นายยุทธศาสตร์และชุมชน

สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข่า

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข่า
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570)
ฉบับทบทวน เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง แก้ไข ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2566

อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ข้อ 17 (4) และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 ข้อ 9 เพื่อประโยชน์ของประชาชน จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง แก้ไข ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2566 โดยแผนพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าว ได้ผ่านการพิจารณาให้ความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข่า ในคราวการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข่า สมัยสามัญ สมัยที่ 1 ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566 แล้ว

จึงประกาศให้ประชาชนทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566

(นายไชยา หาญสมุทร)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข่า

คำนำ

ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 66 มาตรา 67 และมาตรา 68 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ข้อ 4 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 ข้อ 9 ข้อ 10 และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง จึงดำเนินการเพิ่มเติมโครงการพัฒนาที่ไม่มีอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ปรากฏไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น และเปลี่ยนแปลงโครงการพัฒนาซึ่งทำให้วัตถุประสงค์และสาระสำคัญของแผนพัฒนาท้องถิ่นเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม รวมถึงการแก้ไขข้อผิดพลาดในแผนพัฒนาให้ถูกต้องโดยไม่ทำให้วัตถุประสงค์และสาระสำคัญเดิมเปลี่ยนแปลงไป เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและตอบสนองความต้องการของประชาชนโดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนนั้น

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้าวจึงจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 – 2570) ฉบับ ทบทวน เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง แก้ไข ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2566 เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาตำบลห้วยข้า และแนวทางในการจัดทำงบประมาณในการแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชน รวมถึงใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าวในการประสานแผนพัฒนากับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาตำบล ห้วยข้าให้เจริญยิ่งขึ้นสืบไป

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนา
องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้า

เรื่อง

หน้า

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1-23

(1) ด้านกายภาพ

1-3

1) ที่ตั้งของตำบล

1

2) ลักษณะภูมิประเทศ

1

3) ลักษณะภูมิประเทศ

1

4) ลักษณะของดิน

2-3

(2) ด้านการเมือง/การปกครอง

4-7

1) เขตการปกครอง

4

2) การเลือกตั้ง

6-7

(3) ประชากร

8-10

1) ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

8-9

2) ช่วงอายุและจำนวนประชากร

10

(4) สภาพทางสังคม

11-14

1) การศึกษา

11-13

2) สาธารณสุข

14

3) อาชญากรรม

14

4) ยาเสพติด

14

5) การสังคมสงเคราะห์

14

(5) ระบบบริการพื้นฐาน

15-16

1) การคมนาคมขนส่ง

15-16

2) การไฟฟ้า

16

3) การประปา

16

4) โทรศัพท์

16

(6) ระบบเศรษฐกิจ

17-20

1) การเกษตร

17-19

2) การประมง

19

3) การปศุสัตว์

19

4) การบริการ

19

5) การท่องเที่ยว

19

6) อุตสาหกรรม

19

7) การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

20

8) แรงงาน

20

(7) ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

20-21

1) การนับถือศาสนา

20

2) ประเพณีและงานประจำปี

21

3) ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

21

4) สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก (OTOP)

21

(8) ทรัพยากรธรรมชาติ	21
1) น้ำ	21
2) ป่าไม้	21
3) ภูเขา	21
4) ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ	21
(9) อื่นๆ	22-23
1) ข้อมูลด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ	22-23
ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	24-49
(1) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	24-38
1) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	24-26
2) ไทยแลนด์ 4.0 (Thailand 4.0)	26-27
3) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	27-28
4) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	29-30
5) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	30-32
- แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	30-32
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง	32-33
- แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี	33-35
6) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	36
7) ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี	37-38
(2) ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข่า	38-46
1) วิสัยทัศน์	38
2) ยุทธศาสตร์การพัฒนา/กลยุทธ์/แผนงาน	38-41
3) เป้าประสงค์	41
4) ตัวชี้วัด	41-42
5) ค่าเป้าหมาย	42
6) จุดยืนทางยุทธศาสตร์	42-46
(3) การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	47-49
3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ของ	47-48
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	48-49
ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	50-217
3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาค	
เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ	50-54
3.2 บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	55-
• แบบ ผ. 01 บัญชีสรุปโครงการพัฒนา	55-58
• แบบ ผ. 01/1 บัญชีสรุปโครงการพัฒนาที่นำมาจาก	59
แผนพัฒนาหมู่บ้าน	

● แบบ ผ. 02 รายละเอียดโครงการพัฒนา	60-186
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	60-163
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 2 ด้านสังคม	164-168
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 3 ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	169-173
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 4 ด้านสาธารณสุข	174-175
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 5 ด้านเศรษฐกิจ	176-178
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 6 ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว	179-182
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 7 ด้านการบริหารงานและจัดการทรัพยากร	183-186
● แบบ ผ. 02/1 รายละเอียดโครงการพัฒนา ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้าน	187
● แบบ ผ. 02/2 รายละเอียดโครงการพัฒนา สำหรับโครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น	188-195
● แบบ ผ. 03 บัญชีครุภัณฑ์ วัสดุ สำหรับที่ไม่ได้ดำเนินการจัดทำเป็นโครงการพัฒนาท้องถิ่น	196-217
ส่วนที่ 4 การติดตามและประเมินผล	218-219

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

(1) ด้านกายภาพ

1) ที่ตั้งของตำบล

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข่า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี ตั้งอยู่เลขที่ 144 หมู่ที่ 2 บ้านหนองหว้าพัฒนา ตำบลห้วยข่า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอบุณฑริก ระยะทางประมาณ 18 กิโลเมตร และห่างจากศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี ระยะทางประมาณ 119 กิโลเมตร

พิกัด เส้นรุ้ง (ละติจูด) ที่ 14.618007247180689

เส้นแวง (ลองจิจูด) ที่ 105.37783813790277

2) ลักษณะภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข่า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี มีพื้นที่ตำบลตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ประมาณ 573 ตารางกิโลเมตร หรือ 358,125 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงสลับเทือกเขาบริเวณชายแดน กั้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ 160-180 เมตร และมีลำน้ำโดมไหลผ่านจากทิศใต้ไปทิศเหนือ ไหลลงเขื่อนสิรินธร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าที่อุดมสมบูรณ์ มีจุดชมวิวพระอาทิตย์ขึ้นและชมทัศนียภาพที่สวยงามทางธรรมชาติ อากาศสดชื่นบริสุทธิ์ ได้แก่ “ จุดชมวิวภูหินด่าง ” และมีอาณาเขตติดต่อกับ ดังนี้

- ทิศเหนือ จรดกับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบึงงามและองค์การบริหารส่วนตำบลโพนงาม อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี
- ทิศใต้ จรดกับเทศบาลตำบลจองนายอย อำเภอนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี
- ทิศตะวันออก จรดกับแนวชายแดนประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- ทิศตะวันตก จรดกับองค์การบริหารส่วนตำบลโนนค้อ อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี

3) ลักษณะภูมิอากาศ

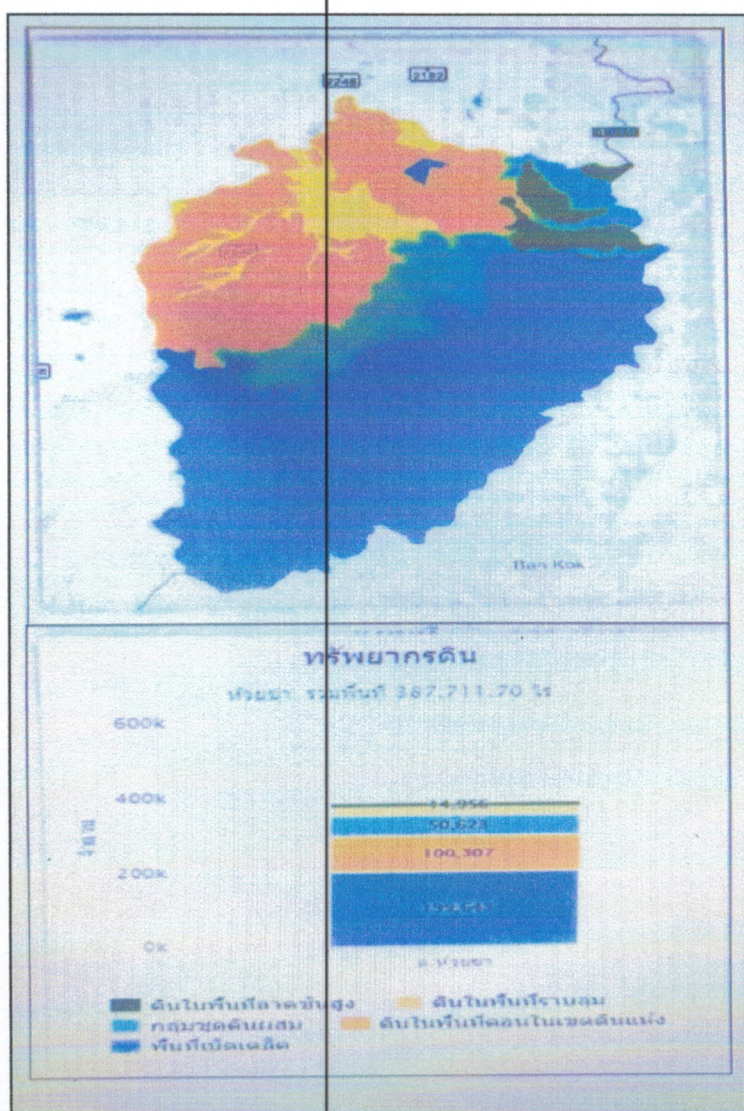
- ฤดูร้อน ช่วงเดือนมีนาคม ถึง พฤษภาคม
- ฤดูฝน ช่วงเดือนมิถุนายน ถึง ตุลาคม
- ฤดูหนาว ช่วงเดือนพฤศจิกายน ถึง กุมภาพันธ์

4) ลักษณะของดิน (ข้อมูลจาก : สำนักงานเกษตรอำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี)

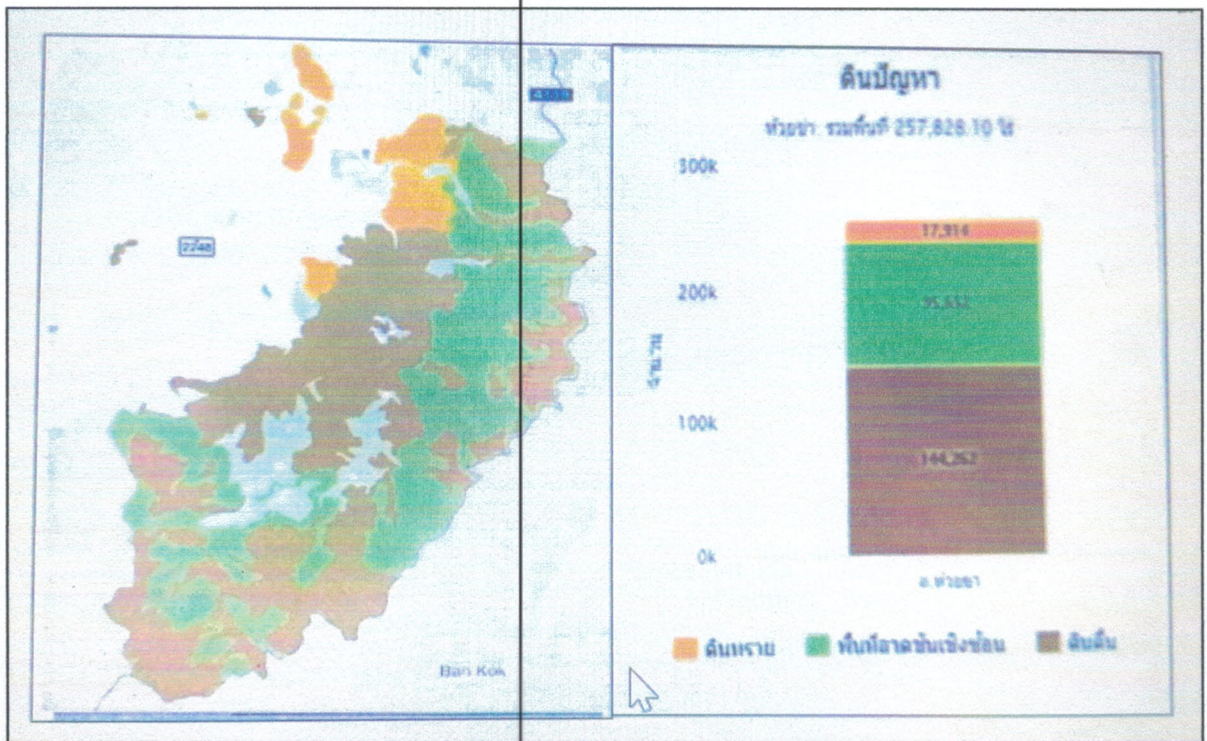
ตำบลห้วยข้า มีทรัพยากรดิน รวมพื้นที่ 387,711.70 ไร่ (ค่าตัวเลขที่ได้มาจากการคำนวณด้วยระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์)

ขอบเขต	ประเภท	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละ
ตำบลห้วยข้า	พื้นที่เบ็ดเตล็ด	199,643	51.49
ตำบลห้วยข้า	ดินในพื้นที่ดอนในเขตดินแห้ง	100,307	25.87
ตำบลห้วยข้า	กลุ่มชุดดินผสม	50,623	13.06
ตำบลห้วยข้า	ดินในพื้นที่ราบลุ่ม	22,183	5.72
ตำบลห้วยข้า	ดินในพื้นที่ลาดชันสูง	14,956	3.86

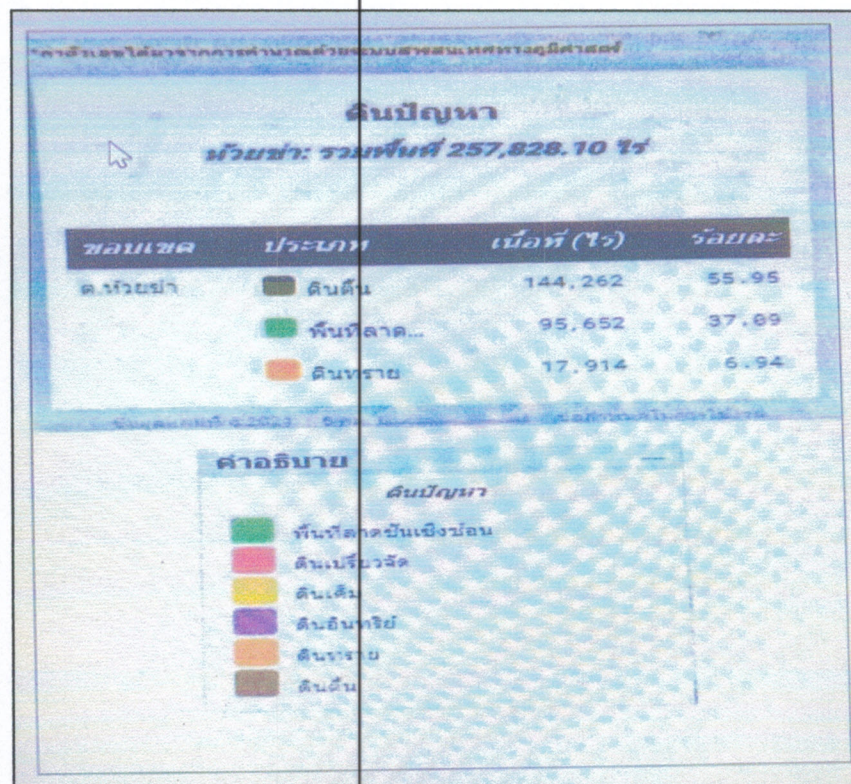
ตารางที่ 1 ข้อมูลทรัพยากรดินในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้า

รูปภาพที่ 1 แสดงพื้นที่ทรัพยากรดินของตำบลห้วยข้า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี

รูปภาพที่ 2 แสดงดินปัญหาของตำบลห้วยข้า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี

รูปภาพที่ 3 แสดงพื้นที่ดินปัญหาของตำบลห้วยข้า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี

(2) ด้านการเมือง/การปกครอง

1) เขตการปกครอง แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 23 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ผู้ปกครองหมู่บ้าน/ตำบล	ตำแหน่ง
1	ห้วยข่า	นายประเสริฐ นาควัน	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 1
2	หนองแปก	นายสาคร คันธเนตร	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 2
3	หนองแปน	นายจำลอง ไชย कुमार	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 3
4	หนองเม็ก	นายศิริชัย สรสา	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4
5	แก้งสว่าง	นายเหลา ศิริโท	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 5
6	คำบาก	นายเมือง กุลสะโก	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 6
7	สร้างหอม	นายคำ กาศรี	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 7
8	บก	นายบัวสอน สุระพล	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 8
9	แก้งสมบูรณ์	นายจิตายุดี พุทธิพงษ์รุ่งเรือง	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 9
10	หนองเหนียว	นายบุญเทียม สายสี	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 10
11	โป่งยอ	นายไพฑูรย์ ราชัย	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 11
12	เก่ากลาง	นายฉลอง คำโฮม	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 12
13	แก้งอุดม	นายเชื่อง คันจะโส	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 13
14	โสกก่อ	นายอิด สิงห์โคตร	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 14
15	ห้วยข่าหักซิม	นายคำแสน ระสีโน	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 15
16	โนนลำดวน	นายวีระศักดิ์ นุสนธ์	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 16
17	คำขุนราษฎร์	นายอาคม สุรทัตโชค	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 17
18	หนองหว้าพัฒนา	นายบุญหลาย นิลพัฒน์	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 18
19	แคนทอง	นายไสว ปรีโส	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 19
20	คำแสนสุข	นายทวี ศรีสุพรรณ	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 20
21	หนองเม็ก	นายจันท์ คำมีรัตน์	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 21
22	สร้างหอม	นายสมชาย หาลี	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 22
23	ห้วยข่า	นายแผน จันทรเพ็ง	กำนันตำบลห้วยข่า

ตารางที่ 2 ข้อมูลเขตการปกครอง ตำบลห้วยข่า อำเภอบุญทริก จังหวัดอุบลราชธานี

2) การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขาแบ่งเขตการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา
ทั้งเขตตำบล เป็น 1 เขตเลือกตั้ง และแบ่งเขตการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา
ออกเป็น 23 เขตการเลือกตั้ง 26 หน่วยเลือกตั้ง จำนวน 23 หมู่บ้าน

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา

ครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2564 ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวน
9,668 คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น 13,163 คน คิดเป็นร้อยละ 73.48

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา

ครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2564 ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิก
สภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา จำนวน 9,654 คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น 13,156 คน คิดเป็น
ร้อยละ 73.38

คณะผู้บริหารท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
1	นายไชยา หาญสมุทร	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา
2	นายหงษ์ สุวะจี	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา คนที่ 1
3	นายฉลองชัย ระสีโน	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา คนที่ 2
4	นายมนวณ เกษสุพรรณ	เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา

ตารางที่ 3 ข้อมูลคณะผู้บริหารท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
1	นายหนูทอง สาทำโล	ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา
2	นายสวัสดิ์ ภูธร	รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา
3	นายคำฟอง สิงห์ไสล	เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา
4	นางนงคันทน์ วิทยนันต์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา หมู่ที่ 1
5	นางสาวภัทรศรี โคตรจิตร	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา หมู่ที่ 2
6	นางสาวสะหวั่น มะลิภา	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา หมู่ที่ 3
7	นายบุญประเสริฐ คำเม็ก	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา หมู่ที่ 4
8	นายทองคำ ฤทธิสิงห์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา หมู่ที่ 5
9	นายสมศักดิ์ บุญวิจิตร	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา หมู่ที่ 6
10	นายคาบิน สิงห์คำ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา หมู่ที่ 7
11	นางสาวสำลี กิจกุน	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา หมู่ที่ 8
12	นายนคร ราชัย	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา หมู่ที่ 10
13	นายหนูสิน ราชรินทร์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขา หมู่ที่ 11

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้า (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
14	นายบัวกัน พันธุ์ศิริ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้า หมู่ที่ 12
15	นางสาวนาถ คันทะลา	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้า หมู่ที่ 13
16	นายจำเริญ คำอินทร์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้า หมู่ที่ 14
17	นายบุญไชย พรหมสุวรรณ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้า หมู่ที่ 16
18	นายบุญมี นนทศิริ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้า หมู่ที่ 17
19	นางสาวพิกุล ศรีภักดี	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้า หมู่ที่ 19
20	นายประทีน ศรีโคตร	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้า หมู่ที่ 20
21	นายประไพ สรสา	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้า หมู่ที่ 21
22	นายคำภา รัตนะ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้า หมู่ที่ 22
23	นายสำรวย สัมฤทธิ์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้า หมู่ที่ 23

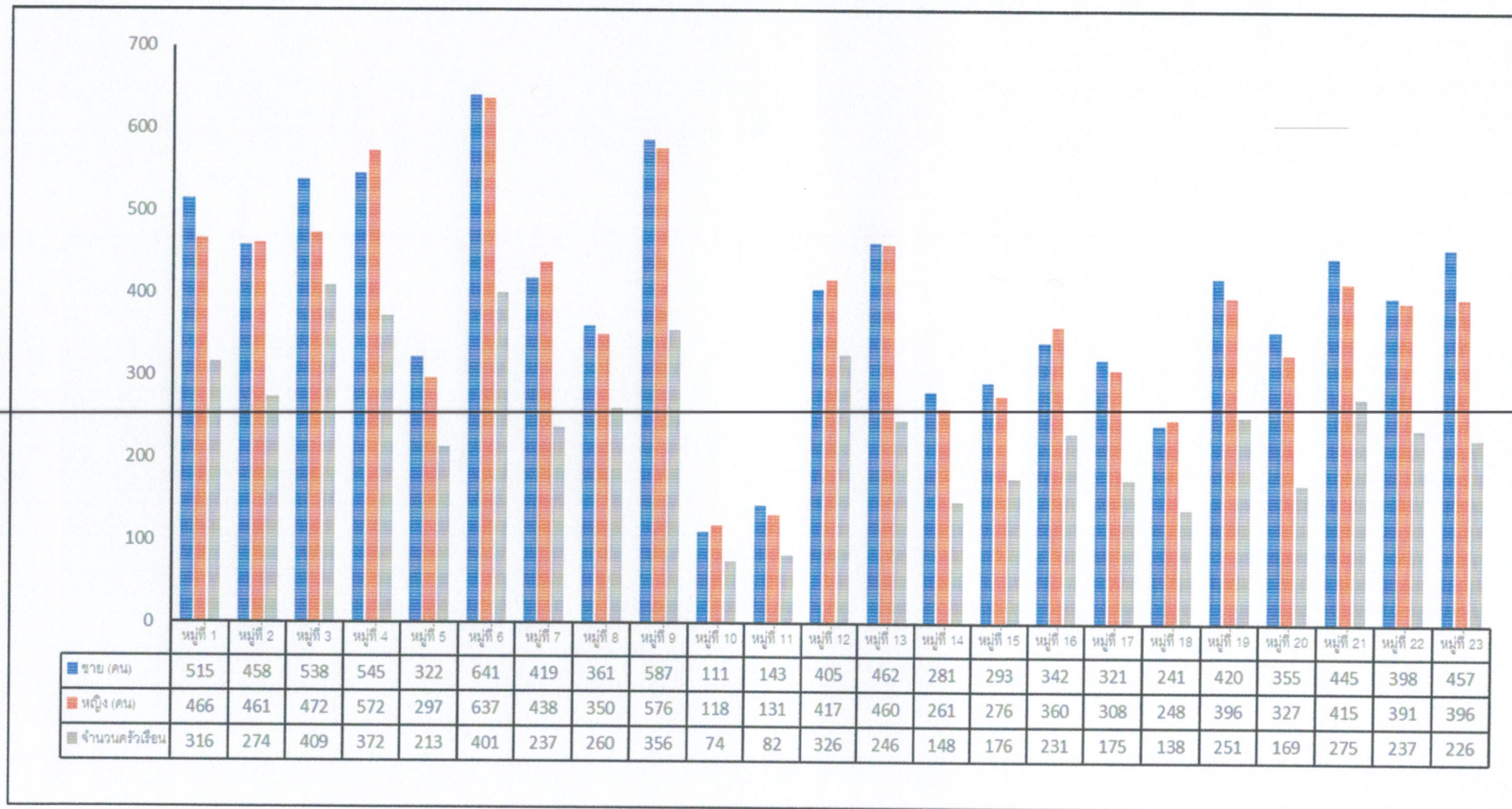
ตารางที่ 4 ข้อมูลสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้า

(3) ประชากร

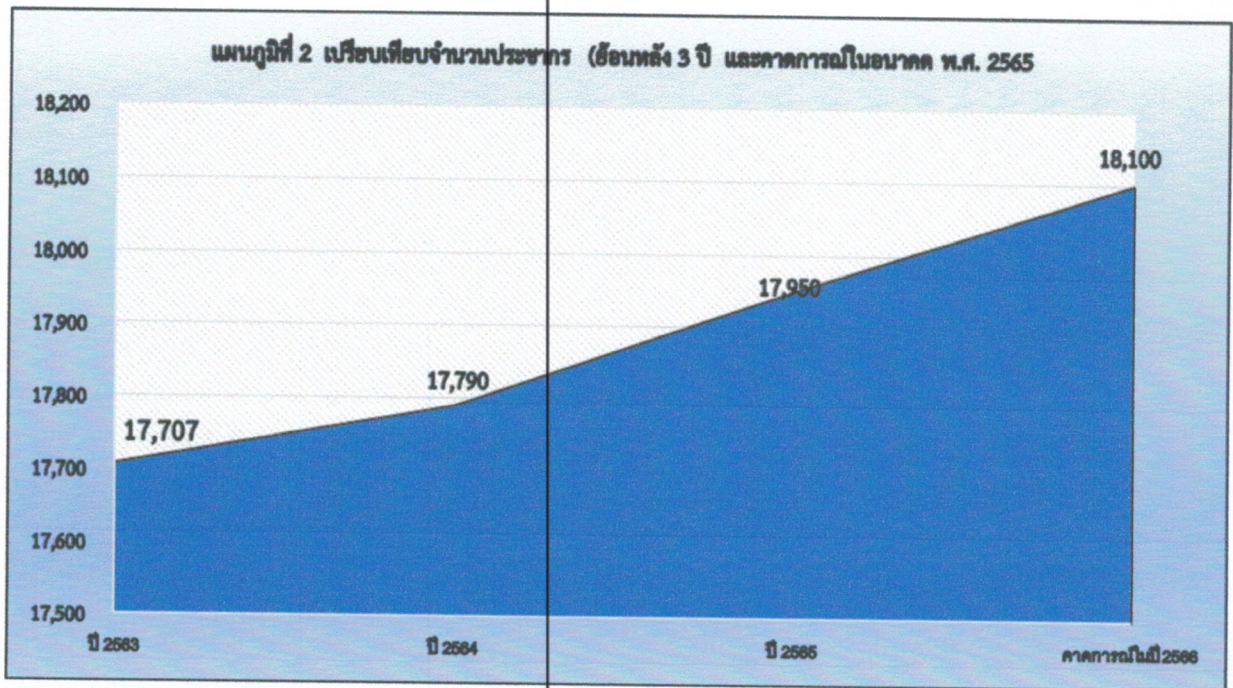
1) ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากรและจำนวนครัวเรือน (ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง 3-5 ปี และการคาดการณ์ในอนาคต)

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ครัวเรือน (หลังคาเรือน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	ประชากรรวม (คน)
1	ห้วยข่า	316	515	466	981
2	หนองแปก	274	458	461	919
3	หนองแปน	409	538	472	1,010
4	หนองเม็ก	372	545	572	1,117
5	แก้งสว่าง	213	322	297	619
6	คำบาก	401	641	637	1,278
7	สร้างหอม	237	419	438	857
8	บก	260	361	350	711
9	แก้งสมบูรณ์	356	587	576	1,163-
10	หนองเหนียว	74	111	118	229
11	โป่งยอ	82	143	131	274
12	เก่ากลาง	326	405	417	822
13	แก้งอุดม	246	462	460	922
14	โสกก่อ	148	281	261	542
15	ห้วยข่าทักษิณ	176	293	276	569
16	โนนลำดวน	231	342	360	702
17	คำขุนราษฎร์	175	321	308	629
18	หนองหว้าพัฒนา	138	241	248	489
19	แคนทอง	251	420	396	816
20	คำแสนสุข	169	355	327	682
21	หนองเม็ก	275	445	415	860
22	สร้างหอม	237	398	391	789
23	ห้วยข่า	226	457	396	853
รวมทั้งหมด (คน)		5,592	9,060	8,773	17,833

ตารางที่ 5 ข้อมูลจำนวนประชากรและจำนวนครัวเรือน : ข้อมูลจากงานทะเบียนราษฎร์อำเภอบุณฑริก
จังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูล ณ วันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2565

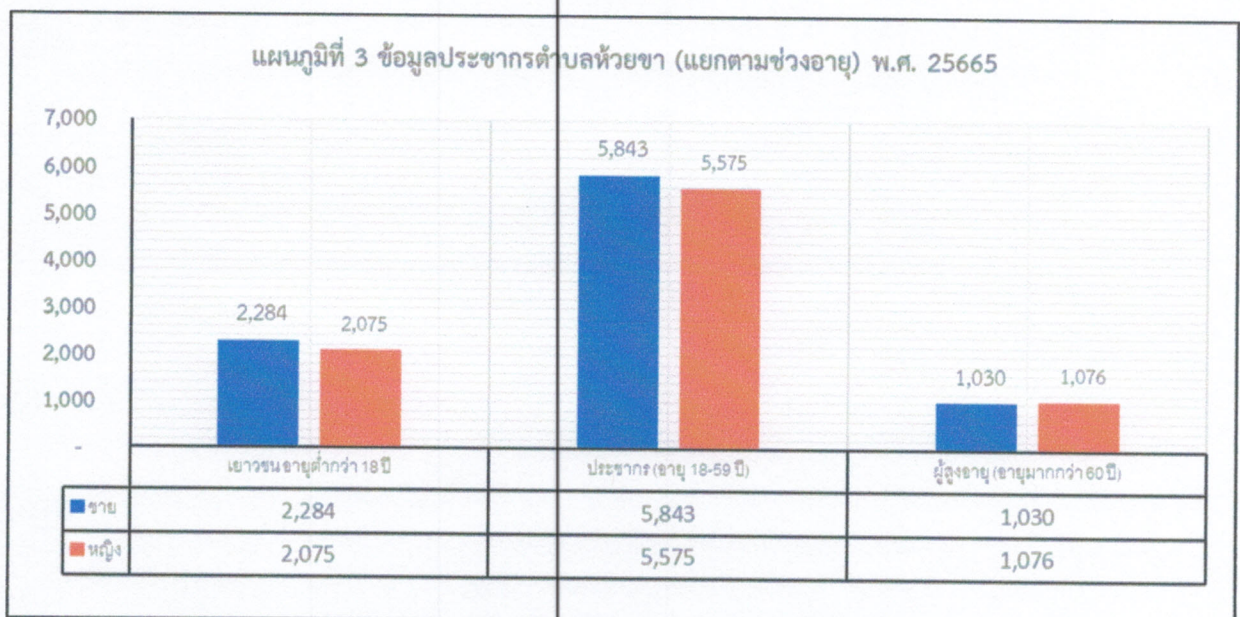
แผนภูมิที่ 1 แสดงข้อมูลจำนวนประชากรและจำนวนควัวเรือน พ.ศ. 2565 (แยกชาย-หญิง) ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้า

2) ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ลำดับที่	ประเภทช่วงอายุและประชากร	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
1	เยาวชน อายุต่ำกว่า 18 ปี	2,284	2,075	4,359
2	ประชากร (อายุระหว่าง 18-59 ปี)	5,843	5,575	11,418
3	ผู้สูงอายุ (อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป)	1,030	1,076	2,106
รวมทั้งหมด (คน)		9,157	8,726	17,833

ตารางที่ 6 ข้อมูลจำนวนประชากร (แยกตามช่วงอายุ) ข้อมูลจากงานทะเบียนราษฎร์อำเภอขุนทรึก (ข้อมูล ณ วันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2565)

(4) สภาพทางสังคม

1) การศึกษา

1.1 ข้อมูลผู้บริหารสถานศึกษาในพื้นที่ตำบลห้วยข้า

ลำดับ	ชื่อสถานศึกษา	ผู้บริหารสถานศึกษา	หมายเหตุ
1	โรงเรียนบ้านห้วยข้า	นายโสภณ เพ็งแจ่ม	โรงเรียนประถมศึกษา
2	โรงเรียนบ้านหนองแปก	นายศักดิ์ดา นาจาน	โรงเรียนขยายโอกาสฯ
3	โรงเรียนบ้านหนองแปน	นายศิริศักดิ์ สีหะวงศ์	โรงเรียนขยายโอกาสฯ
4	โรงเรียนบ้านหนองเม็ก	นางณัฐศิริพิชญ์ ยืนยาว	โรงเรียนขยายโอกาสฯ
5	โรงเรียนบ้านแก้งสว่าง	นางสาวเทพพร สายธนู	โรงเรียนประถมศึกษา
6	โรงเรียนบ้านคำบาก	นายยืนยง หงส์จันทร์	โรงเรียนประถมศึกษา
7	โรงเรียนบ้านสร้างหอม	นายคำเภา ปาปะสา	โรงเรียนประถมศึกษา
8	โรงเรียนบ้านบก	นายอ่วง สุธรรมมา	โรงเรียนขยายโอกาสฯ
9	โรงเรียนบ้านแก้งสมบูรณ์	นายประสิทธิ์ บุบผาวัลย์	โรงเรียนขยายโอกาสฯ
10	โรงเรียนบ้านเก่ากลาง	นายณัฐวุฒิ นาสารีย์	โรงเรียนประถมศึกษา
11	โรงเรียนห้วยข้าพิทยาคม	นายณัฏฐพัฒน์ ภารสมบูรณ์	โรงเรียนมัธยมศึกษา(สังกัด อบจ.อุบลฯ)

ตารางที่ 7 ข้อมูลผู้บริหารสถานศึกษาในพื้นที่ตำบลห้วยข้า : ข้อมูลจากกองการศึกษาฯ อบต.ห้วยข้า

1.2 ระดับเด็กเล็กก่อนเกณฑ์วัยเรียนหรือเด็กปฐมวัย

ลำดับที่	ชื่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	สังกัด	จำนวนเด็กเล็ก (คน)
1	บ้านคำบาก หมู่ที่ 6	องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้า	43
2	บ้านสร้างหอม หมู่ที่ 7	องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้า	28
3	บ้านบก หมู่ที่ 8	องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้า	55
4	วัดธรรมมิกาวาส หมู่ที่ 1	กรมศาสนา	24
5	วัดสุวรรณาราม หมู่ที่ 4	กรมศาสนา	27
รวมทั้งหมด (คน)			177

ตารางที่ 8 ข้อมูลจำนวนเด็กเล็กก่อนเกณฑ์วัยเรียน : ข้อมูลจากกองการศึกษาฯ อบต.ห้วยข้า
(ข้อมูล ณ วันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565)

ลำดับที่	ชื่อสถานศึกษา	อนุบาล 1 (คน)	อนุบาล 2 (คน)	อนุบาล 3 (คน)	รวม (คน)
1	โรงเรียนบ้านห้วยข่า	-	14	19	33
2	โรงเรียนบ้านหนองแปก	24	20	28	72
3	โรงเรียนบ้านหนองแปน	-	24	20	44
4	โรงเรียนบ้านหนองเม็ก	-	22	25	47
5	โรงเรียนบ้านแก่งสว่าง	9	2	5	16
6	โรงเรียนบ้านคำบาก	-	22	20	42
7	โรงเรียนบ้านสร้างหอม	-	14	27	41
8	โรงเรียนบ้านบก	-	23	10	33
9	โรงเรียนบ้านแก่งสมบูรณ์	18	17	30	65
10	โรงเรียนบ้านเก่ากลาง	-	6	9	15
รวมทั้งหมด (คน)		51	164	193	408

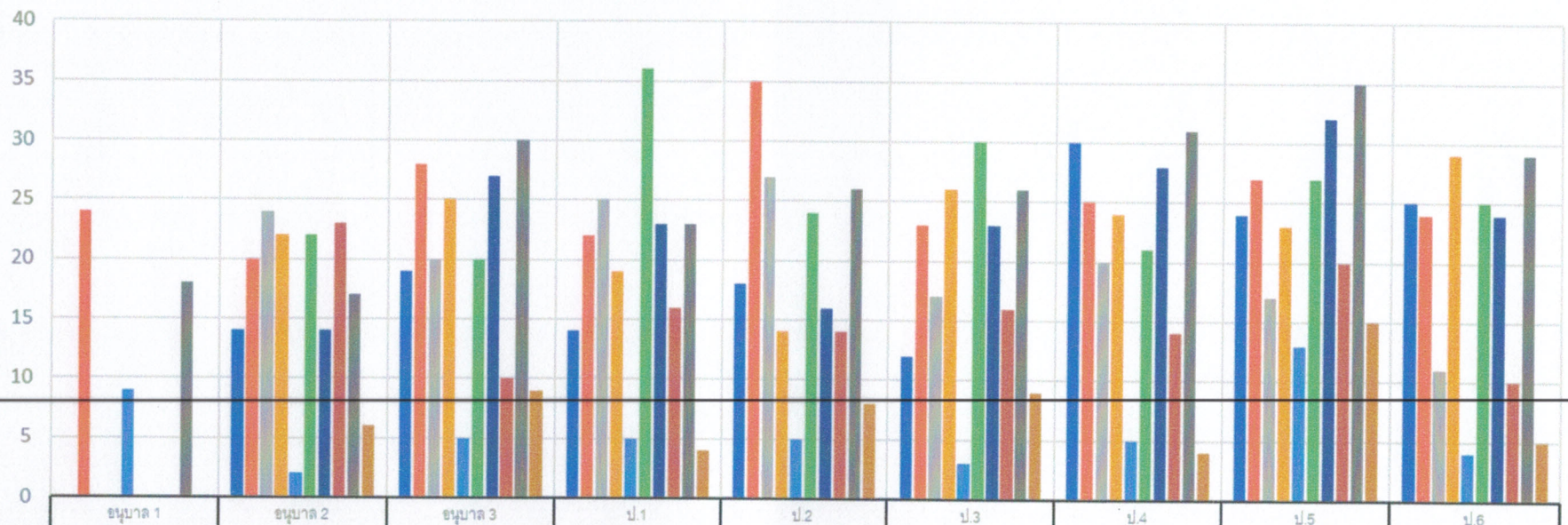
ตารางที่ 9 ข้อมูลจำนวนนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา : ข้อมูลจากกองการศึกษาฯ อบต.ห้วยข่า
(ข้อมูล ณ วันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565)

1.4 ระดับชั้นประถมศึกษา

ลำดับที่	ชื่อสถานศึกษา	ป.1 (คน)	ป.2 (คน)	ป.3 (คน)	ป.4 (คน)	ป.5 (คน)	ป.6 (คน)	รวม (คน)
1	โรงเรียนบ้านห้วยข่า	14	18	12	30	24	25	123
2	โรงเรียนบ้านหนองแปก	22	35	23	25	27	24	156
3	โรงเรียนบ้านหนองแปน	25	27	17	20	17	11	117
4	โรงเรียนบ้านหนองเม็ก	19	14	26	24	23	29	135
5	โรงเรียนบ้านแก่งสว่าง	5	5	3	5	13	4	35
6	โรงเรียนบ้านคำบาก	36	24	30	21	27	25	163
7	โรงเรียนบ้านสร้างหอม	23	16	23	28	32	24	146
8	โรงเรียนบ้านบก	16	14	16	14	20	10	90
9	โรงเรียนบ้านแก่งสมบูรณ์	23	26	26	31	35	29	170
10	โรงเรียนบ้านเก่ากลาง	4	8	9	4	15	5	45
รวมทั้งหมด (คน)		187	187	185	202	233	186	1,180

ตารางที่ 10 ข้อมูลจำนวนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 : ข้อมูลจากกองการศึกษาฯ อบต.ห้วยข่า
(ข้อมูล ณ วันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565)

แผนภูมิที่ 4 ข้อมูลจำนวนนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2565

	อนุบาล 1	อนุบาล 2	อนุบาล 3	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6
ร.ร.บ้านห้วยชำ	0	14	19	14	18	12	30	24	25
ร.ร.บ้านหนองแปก	24	20	28	22	35	23	25	27	24
ร.ร.บ้านหนองแปก2	0	24	20	25	27	17	20	17	11
ร.ร.บ้านหนองเม็ก	0	22	25	19	14	26	24	23	29
ร.ร.บ้านแก่งสวาง	9	2	5	5	5	3	5	13	4
ร.ร.บ้านคำบาก	0	22	20	36	24	30	21	27	25
ร.ร.บ้านสร้างหอม	0	14	27	23	16	23	28	32	24
ร.ร.บ้านบก	0	23	10	16	14	16	14	20	10
ร.ร.บ้านแก่งตะมบูจอร์	18	17	30	23	26	26	31	35	29
ร.ร.บ้านเก่ากลาง	0	6	9	4	8	9	4	15	5

2) สาธารณสุข

ลำดับที่	ประเภทรายการ
1	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 3 แห่ง ดังนี้ 1.1 โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านห้วยข้า 1.2 โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านบก 1.3 โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านหนองเม็ก
2	คลินิกเอกชน จำนวน 4 แห่ง
3	มีอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) จำนวน 302 คน
4	อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ 100

ตารางที่ 11 ข้อมูลด้านสาธารณสุข : ข้อมูลจากงานสาธารณสุข อบต.ห้วยข้า

3) อาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้าส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัย มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและได้มีการแก้ปัญหาตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่ อาทิเช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นจุดเสี่ยง มีการติดตั้งไฟกระพริบทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ประสานงานร่วมกับตำรวจทหารในพื้นที่ในการตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดติดต่อกันหลายวันในการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนในการเดินทางกลับภูมิลำเนา และอีกปัญหาหนึ่งที่มักพบเห็นได้บ่อยครั้งก็คือการทะเลาะวิวาทตีกันทำร้ายกันของกลุ่มวัยรุ่นในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพรื่นเริงต่างๆ ซึ่งได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นโดยการประชาสัมพันธ์แจ้งเตือนให้ผู้ปกครองช่วยกำกับดูแลบุตรหลานของตนในการปฏิบัติตัวในสังคมและแจ้งให้ทราบถึงโทษและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการขาดสติยั้งคิดของวัยรุ่น รวมถึงประสานขอความร่วมมือกับผู้นำชุมชนและส่วนราชการต่างๆ ทั้งในและนอกพื้นที่ในการป้องกันและระงับเหตุได้ทันทั่วทั้งที่ไม่ให้เกิดความรุนแรงหรือความสูญเสียเกิดขึ้น โดยในการปฏิบัติอาศัยตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้เท่านั้น

4) ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในพื้นที่พบว่ายังมีผู้ค้าและผู้เสพยาเสพติดอยู่แต่ก็เริ่มมีแนวโน้มทิศทางที่ดีขึ้น คือมีการค้าการเสพติดลดลง เนื่องจากได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและดูแลในพื้นที่ตำบลห้วยข้าและพื้นที่ตำบลใกล้เคียง โดยการรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การเฝ้าระวัง การแจ้งเบาะแสและการฝึกอบรมแกนนำให้ความรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด ตลอดจนการบำบัดผู้ติดยาเสพติดตามอำนาจหน้าที่ เป็นต้น

5) การสังคมสงเคราะห์

ลำดับที่	ประเภทรายการ	จำนวน (คน)
1	ผู้สูงอายุ	2,106
2	ผู้พิการ	717
3	ผู้ป่วยโรคเอดส์	18

ตารางที่ 12 ข้อมูลด้านสังคมสงเคราะห์ : ข้อมูลจากงานพัฒนาชุมชน อบต.ห้วยข้า

(5) ระบบบริการพื้นฐาน

1) การคมนาคมขนส่ง (ข้อมูลจากกองช่าง อบต.ห้วยข้า)

1.1) ถนนลาดยาง จำนวน 5 เส้นทาง ดังนี้

ลำดับที่	เส้นทางลาดยาง	รหัสทาง	ระยะทาง (กิโลเมตร)	สภาพถนน
1	บ้านห้วยข้า - บ้านคำบาก	อบ.ถ. 1-3181 (อบจ.อุบลราชธานี)	11.150	ใช้การได้มีชำรุดบางช่วง
2	บ้านบุญทริก - หนองแปน	อบ.ถ. 1-0085 (อบจ.อุบลราชธานี)	9.027	ใช้การได้มีชำรุดบางช่วง
3	บ้านคำขุนราษฎร์ - บ้านโสกก่อ		3.75	ใช้การได้ดี
4	บ้านคำแสนสุข - ดงขวาง		4	ใช้การได้มีชำรุดบางช่วง
5	บ้านแก้งสว่าง - โนนน้อย		2	ใช้การได้มีชำรุดบางช่วง
6	บ้านเก่ากลาง - โนนแดง		3	ใช้การได้มีชำรุดบางช่วง
7	บ้านโนนลำดวน - บ้านหนองแปน		4	ชำรุดเสียหายมาก

ตารางที่ 13 ข้อมูลถนนลาดยาง : ข้อมูลจากกองช่าง อบต.ห้วยข้า

1.2) ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในตำบล (มีจำนวนมากจึงไม่ระบุเส้นทาง)

1.3) ถนนหินคลุก (เฉพาะเส้นทางหลัก)

ที่	เส้นทางถนนหินคลุก	หมู่ที่	รหัสทางท้องถิ่น	ระยะทาง (กิโลเมตร)	สภาพถนน
1	บ้านบก - บ้านแก้งสมบูรณ์	8 , 13	อบ.ถ.227-001	3.9	ใช้การได้มีชำรุดบางช่วง
2	บ้านหนองเม็ก - เขาภูหินด่าง	4	อบ.ถ.227-002	6	ใช้การได้มีชำรุดบางช่วง
3	บ้านโป่งยอ - บ้านทุ่งเพียง	11	อบ.ถ.227-003	4.5	ใช้การได้มีชำรุดบางช่วง
4	บ้านหนองแปน - บ้านคำขุนราษฎร์	3 , 17	อบ.ถ.227-004	5	ใช้การได้มีชำรุดบางช่วง
5	บ้านโสกก่อ - บ้านแก้งอุดม	14 , 13		2.9	ใช้การได้มีชำรุดบางช่วง
6	บ้านบก - บ้านเก่ากลาง	8 , 12		2	ใช้การได้มีชำรุดบางช่วง
7	แก้งยาว - นางัว	2 , 15		3.1	ใช้การได้มีชำรุดบางช่วง
8	บ้านโป่งยอ - บ้านคำบาก	11 , 6		2.7	ใช้การได้มีชำรุดบางช่วง
9	บ้านแก้งสว่าง - บ้านเก่ากลาง	5 , 12		1.980	ใช้การได้มีชำรุดบางช่วง
10	บ้านห้วยข้าทักษิณ - บ้านหนองยู	15		4.7	ใช้การได้มีชำรุดบางช่วง
11	บ้านโนนลำดวน - บ้านโสกก่อ	16 , 14		2.7	ใช้การได้มีชำรุดบางช่วง

ตารางที่ 14 ข้อมูลถนนหินคลุก : ข้อมูลจากกองช่าง อบต.ห้วยข้า

1.4) สะพานในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้า (ที่ก่อสร้างขึ้นเอง)

ลำดับที่	ประเภทสะพาน	หมู่ที่	จำนวน (แห่ง)	สภาพสะพาน
1	สะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก (ทำบ้าน)	4	2	ใช้งานได้
2	สะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก (ห้วยจั่ว)	11	1	ใช้งานได้
3	สะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก (ห้วยละมิด)	13	1	ใช้งานได้
4	สะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก (ห้วยข้าเป็ด)	8	1	ใช้งานได้
5	สะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก (แก้งยาว)	2	1	ใช้งานได้
6	สะพานเหล็ก (ลำโดมน้อย)	10	1	ใช้งานได้
7	สะพานดิ่งดอง	18	1	ใช้งานได้

ตารางที่ 15 ข้อมูลสะพาน : ข้อมูลจากกองช่าง อบต.ห้วยข้า

2) การไฟฟ้า

ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 99 และองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้าได้ตั้งงบประมาณโครงการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำและติดตั้งติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างในเวลากลางคืน โดยการอุดหนุนงบประมาณไฟฟ้รัฐวิสาหกิจคือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาบุนทริก เป็นผู้ดำเนินการ และควรมีโครงการริเริ่มและส่งเสริมพลังงานทางเลือก อาทิเช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานน้ำ ในการนำมาผลิตกระแสไฟฟ้าเพิ่มเติม เป็นต้น

3) การประปา

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข้า ได้ตั้งงบประมาณก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน (แบบหอถังสูง) เพื่อให้บริการน้ำในการอุปโภค บริโภค แก่ประชาชนและมีการส่งเสริมการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการติดตั้งกับระบบประปาหมู่บ้านเดิมซึ่งสามารถใช้ได้สองระบบ

4) โทรศัพท์

เสาส่งสัญญาณโทรศัพท์เครือข่ายต่าง จำนวน 6 แห่ง

6. ระบบเศรษฐกิจ

1. การเกษตร

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำสวนยางพารา ทำไร่มันสำปะหลัง เลี้ยงสัตว์และอาชีพรับจ้างทั่วไป ค่าขาย ฯลฯ ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง เป็นต้น

ขอบเขต	ประเภท	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละ
ตำบลห้วยข้า	พื้นที่ป่า	280,407	72.32
ตำบลห้วยข้า	พื้นที่นา	40,621	10.48
ตำบลห้วยข้า	ไม้ยืนต้น	39,658	10.23
ตำบลห้วยข้า	พืชไร่	9,571	2.47
ตำบลห้วยข้า	พื้นที่เบ็ดเตล็ด	8,130	2.09
ตำบลห้วยข้า	พื้นที่น้ำ	5,054	1.30
ตำบลห้วยข้า	พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	3,966	1.02
ตำบลห้วยข้า	ไม้ผล	235	0.06
ตำบลห้วยข้า	สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	33	0.008
ตำบลห้วยข้า	ทุ่งหญ้าและโรงเรียนเลี้ยงสัตว์	16	0.005
ตำบลห้วยข้า	พืชสวน	13	0.004
ตำบลห้วยข้า	เกษตรผสมผสาน/ไร่นาสวนผสม	8	0.002

ตารางที่ 16 ข้อมูลการใช้ที่ดินของตำบลห้วยข้า : ข้อมูลจากระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์)

❖ ลักษณะของดิน

ตำบลห้วยข้ามีกลุ่มดินตามที่กรมพัฒนาที่ดินได้ทำการสำรวจ 5 อันดับแรก มีดังนี้

1. กลุ่มชุดดินที่ 40

ลักษณะโดยทั่วไปเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย ดินสีน้ำตาลอ่อน สีเหลืองหรือแดง เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดจากตะกอนลำนํ้าหรือจากการสลายตัวผุพังของหินเนื้อหยาบ พบบริเวณพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบจนถึงพื้นที่ลาดเชิงเขา ส่วนใหญ่มีความลาดชันประมาณ 2-20 % และบางส่วนมีความชันประมาณ 20-35 % เป็นดินลึก มีการระบายน้ำดี ระดับน้ำใต้ดินอยู่ลึกกว่า 1 เมตร มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ค่า pH ประมาณ 4.5-5.4 ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้ปลูกพืชไร่ต่างๆ อาทิเช่น ปลูกมันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพดและถั่ว บางแห่งมีสภาพเป็นป่าละเมาะหรือทุ่งหญ้าธรรมชาติ ซึ่งมีปัญหาในการใช้ประโยชน์ที่ดิน เนื้อดินเป็นทรายขัด น้ำซึมผ่านชั้นดินได้เร็วมาก ดินอุ้มน้ำต่ำ ความเหมาะสมสำหรับการปลูกพืช มีความเหมาะสมในการปลูกพืชไร่และไม้ผล ค่อนข้างไม่เหมาะสมที่จะนำมาปลูกพืชผักและไม่เหมาะสมที่จะใช้ในการทำนา เนื่องจากเนื้อดินค่อนข้างเป็นทรายและสภาพพื้นที่ไม่อำนวย แต่สามารถใช้ประโยชน์ในการปลูกไม้โตเร็วและปลูกหญ้าเลี้ยงสัตว์

2. กลุ่มชุดดินที่ 48

ลักษณะโดยทั่วไปเนื้อดินส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างเป็นดินร่วนปนเหนียวปนเศษหินหรือปนกรวด ก้อนกรวดขนาดใหญ่เป็นหินกลมมน ถ้าเป็นดินปนเศษหินมักพบชั้นหินพื้นดินหนา 50 เซนติเมตร ดินเป็นสีน้ำตาลปนแดง สีแดงปนเหลือง พบว่าพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดถึงเนินเขา มีความลาดชันประมาณ 3-25 % เป็นดินตื้นมาก มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ระดับน้ำใต้ดินลึกกว่า 2 เมตรตลอดปี ค่า pH ประมาณ 5.0-7.0 ปัญหาในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ดินตื้นมีก้อนกรวดมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ มีการกักตรอนของดินได้ง่ายที่ความลาดชันสูง สภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นถึงเนินเขา ความเหมาะสมสำหรับพืช โดยทั่วไปแล้วกลุ่มชุดดินนี้มีศักยภาพไม่ค่อยเหมาะสมที่จะใช้ในการปลูกพืชไร่ พืชผักและไม่ยืนต้น เนื่องจากเป็นดินตื้นถึงตื้นมากและมีก้อนหินหรือเศษหินที่หน้าผิวดินไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการทำนา

3. กลุ่มชุดดินที่ 62

ลักษณะโดยทั่วไปดินนี้ประกอบด้วยพื้นที่ภูเขาซึ่งมีความลาดชันมากกว่า 35 % ดินที่พบในบริเวณดังกล่าวนี้มีทั้งดินลึกและดินตื้น ลักษณะของเนื้อดินความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติแตกต่างกันไปแล้วแต่ชนิดของหินต้นกำเนิดในบริเวณนั้น มักมีเศษหิน ก้อนหินหรือหินพื้นโผล่ กระจายกระจายทั่วไปส่วนใหญ่ยังปกคลุมด้วยป่าไม้ประเภทต่างๆ ปัญหาในการใช้ประโยชน์ที่ดิน พื้นที่ภูเขาลาดชันมากกว่า 35 % มีการกักตรอนของดินได้ง่าย มีศักยภาพไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการเพาะปลูกพืช

4. กลุ่มชุดดินที่ 41

ลักษณะโดยทั่วไปเนื้อดินเป็นดินทรายหรือดินทรายปนดินร่วน ลึก 50 เซนติเมตรดินชั้นถัดไปเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย ดินร่วนเป็นดินสีน้ำตาลเข้ม เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุน้ำมาจากบริเวณที่สูงที่บดอยู่บนชั้นดินที่สลายตัวผุพังของหินพื้นหรือเกิดจากวัตถุต้นกำเนิดต่างชนิดต่างยุค พบบริเวณพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบจนถึงลูกคลื่นลอนลาดบนลาดตะพักลำน้ำระดับกลาง มีความลาดชันประมาณ 2-12 % เป็นดินลึก มีการระบายน้ำดีปานกลางถึงดี ระดับน้ำใต้ดินอยู่ลึกกว่า 3 เมตร ซึ่งในฤดูจะมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ ค่า pH ประมาณ 6.0-8.0 ได้แก่ ชุดดินกำบัง ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้ปลูกพืชไร่ต่างๆ เช่น ปอแก้ว มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพด ฝ้าย ถั่วและยาสูบ บางแห่งเป็นป่าเต็งรัง ปัญหาในการใช้ประโยชน์ที่ดิน เนื้อดินปนทราย มีการอุ้มน้ำถึงปานกลาง มีการกักตรอนที่ความลาดชันสูง ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ

5. กลุ่มชุดดินที่ 25

ลักษณะโดยทั่วไปเนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างเป็นดินเหนียวหรือดินร่วนปนดินเหนียวที่เป็นกรวดหรือลูกรังปะปนเป็นปริมาณมาก มีจุดประสีน้ำตาลปนเหลือง สีเทาอ่อนหรือสีน้ำตาลปนเทา ได้ชั้นดินลูกรังอาจพบชั้นดินเหนียวที่มีสีคลาแลงอ่อนปะปนอยู่ เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดพวกตะกอนลำน้ำที่บดอยู่บนชั้นหินผุ พบบริเวณพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบตามลานตะพักลำน้ำระดับต่ำและระดับกลาง น้ำแช่ขังลึก 30 เซนติเมตร นาน 3-4 เดือน เป็นดินตื้นมีการระบายน้ำค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ค่า pH ประมาณ 4.5-6.0 ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้ทำนา บางแห่งเป็นป่าละเมาะหรือป่าเต็งรัง ซึ่งปัญหาในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ดินตื้นเป็นทรายมีชั้นลูกรังสีคลาแลงและยากแก่การไถพรวนและขุดเจาะ น้ำซึมผ่านชั้นดินได้เร็วปานกลางถึงช้ามาก มีการอุ้มน้ำต่ำถึงปานกลางในฤดูฝนในน้ำแช่ขังนาน 3-4 เดือน ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ มักขาดน้ำ ความเหมาะสมสำหรับการปลูกพืชเนื่องจากเป็นดินตื้นเพราะมีชั้นกรวดหรือลูกรังปะปนในเนื้อดินอยู่มาก ดินมีการระบายน้ำเร็ว มักมีน้ำท่วมขังในฤดูฝน จึงมีศักยภาพที่จะใช้ทำนา

2) การประมง

ส่วนใหญ่จะเลี้ยงปลาและเลี้ยงสัตว์น้ำไว้บริโภคในครัวเรือนเป็นหลัก ยังขาดการส่งเสริมด้านการเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดต่างๆ เพราะมีแหล่งน้ำอยู่หลายแหล่งน้ำที่เหมาะสมกับการส่งเสริมการปรับปรุงพันธุ์ปลาหรือพันธุ์สัตว์น้ำที่เหมาะสมกับพื้นที่ ตลอดจนการผสมเทียมหรือวิธีการขยายพันธุ์ในแบบอื่นๆ ที่เหมาะสม

3) การปศุสัตว์

ส่วนใหญ่จะเลี้ยงสัตว์ในครัวเรือน อาทิเช่น การเลี้ยงโคพื้นบ้าน การเลี้ยงกระบือ ควรส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่ โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงและทักษะเกษตรกร ตลอดจนเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาด มีการป้องกันและรักษาโรคที่เกิดกับสัตว์เลี้ยงชนิดต่างๆ ด้วย

4) การบริการ (ข้อมูลจากกองคลัง อบต.ห้วยข่า งานจัดเก็บรายได้)

● ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์/รถยนต์	จำนวน 10 แห่ง
● ร้านเกมส์/อินเทอร์เน็ต	จำนวน 1 แห่ง
● ร้านขายอาหาร	จำนวน 20 แห่ง
● ร้านเสริมสวย	จำนวน 4 แห่ง
● ร้านข้าวปุ้นขาว	จำนวน 5 แห่ง
● ร้านกาแฟ	จำนวน 5 แห่ง
● ร้านจำหน่ายชุดกีฬา	จำนวน 1 แห่ง

5) การท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ ภูหินด่าง ล่องเรือยางแก่งเขากวาง และสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ได้แก่ วัดภูพลาญแอ่วขัน

6) อุตสาหกรรม

กิจการอุตสาหกรรมขนาดเล็ก (โรงสีขนาดเล็ก) จำนวน 12 แห่ง

7) การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

7.1 การพาณิชย์

● ร้านขายของชำ	จำนวน 285 แห่ง
● บั๊มน้ำมันหลอด	จำนวน 15 แห่ง
● บั๊มน้ำมันหัวจ่าย	จำนวน 4 แห่ง
● ร้านจำหน่ายวัสดุก่อสร้าง	จำนวน 3 แห่ง
● ร้านจำหน่าย/รับซื้อผลผลิตทางการเกษตร	จำนวน 10 แห่ง
● ร้านจำหน่ายปุ๋ยและอุปกรณ์การเกษตร	จำนวน 3 แห่ง
● ร้านจำหน่ายวัสดุอุปกรณ์ไฟฟ้า	จำนวน 2 แห่ง
● ร้านค้าสหกรณ์หมู่บ้าน	จำนวน 6 แห่ง

7.2 กลุ่มอาชีพ

- กลุ่มทอผ้าสายฝน ผ้ามกบบัว หมู่ที่ 4 บ้านหนองเม็ก
- กลุ่มสานเส้นพลาสติก หมู่ที่ 4 บ้านหนองเม็ก
- กลุ่มทำไม้กวาดทางมะพร้าว หมู่ที่ 4 บ้านหนองเม็ก , หมู่ที่ 5 บ้านแก่งสว่าง

8) แรงงาน

ส่วนใหญ่เป็นการจ้างแรงงานกันเองในชุมชนและเป็นการจ้างงานด้านเกษตรกรรม ปัญหาที่พบคือ แรงงานไปทำงานนอกพื้นที่ เช่น โรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ และการขาดแคลนทักษะฝีมือของแรงงานในด้านต่างๆ

(7) ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

1) การนับถือศาสนา ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีศาสนสถาน 22 แห่ง ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อวัด/สำนักสงฆ์	สถานที่ตั้งศาสนสถาน
1	วัดธรรมมิกาวาส	หมู่ที่ 1 บ้านห้วยข่า
2	วัดบ้านหนองแปก	หมู่ที่ 2 บ้านหนองแปก
3	วัดบ้านหนองแปน	หมู่ที่ 3 บ้านหนองแปน
4	วัดป่าโนนทอง	หมู่ที่ 3 บ้านหนองแปน
5	วัดสุวรรณาราม	หมู่ที่ 4 บ้านหนองเม็ก
6	วัดโอภาสโสภณ	หมู่ที่ 5 บ้านแก่งสว่าง
7	วัดบ้านคำบาก	หมู่ที่ 6 บ้านคำบาก
8	วัดถ้ำน้ำหยาด	หมู่ที่ 6 บ้านคำบาก
9	วัดสุคันธาราม	หมู่ที่ 7 บ้านสร้างหอม
10	วัดสุธรรมาราม (วัดบ้านบกมันแกว)	หมู่ที่ 8 บ้านบก
11	วัดบ้านแก่งสมบุรณ์	หมู่ที่ 9 บ้านแก่งสมบุรณ์
12	วัดธรรมจักรวนาราม	หมู่ที่ 10 บ้านหนองเหนียว
13	วัดบ้านโป่งยอ	หมู่ที่ 11 บ้านโป่งยอ
14	วัดบ้านเก่ากลาง	หมู่ที่ 12 บ้านเก่ากลาง
15	วัดบ้านโสกก่อ	หมู่ที่ 13 บ้านโสกก่อ
16	วัดป่าโนนลำดวน	หมู่ที่ 16 บ้านโนนลำดวน
17	วัดบ้านคำขุนราษฎร์	หมู่ที่ 17 บ้านคำขุนราษฎร์
18	วัดใหม่แคนทอง	หมู่ที่ 19 บ้านแคนทอง
19	วัดภูกระดี	หมู่ที่ 20 บ้านคำแสนสุข
20	สำนักสงฆ์หนองดง	หมู่ที่ 21 บ้านหนองเม็ก
21	สำนักสงฆ์ดงหลวง	หมู่ที่ 8 บ้านบก
22	สำนักสงฆ์ภูพลาญแอวขัน	หมู่ที่ 4 บ้านหนองเม็ก

ตารางที่ 17 ข้อมูลวัดและสำนักสงฆ์ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข่า : ข้อมูลจากกองการศึกษา อบต.ห้วยข่า

- สืบสานประเพณีบุญผะเหวด บุญเดือนสี่
- ประเพณีทำบุญข้าวประดับดิน นิยมทำกันในวันแรม 13-14 ค่ำ เดือนเก้า โดยการทออาหารหรือของขบเคี้ยวเป็นห่อนำไปถวายทานหรือนำไปห้อยตามต้นไม้หรือที่ต่างๆ
- ประเพณีบุญข้าวสาก นิยมทำกันในวันขึ้น 10 ค่ำ เดือนสิบ
- ประเพณีทำบุญวันออกพรรษา ชาวพุทธนิยมทำอันดับแรก คือ การถวายปราสาทผึ้ง โดยใช้ไม้ไผ่จักตอกสานเป็นปราสาทล้อมและมุงด้วยกาบกล้วย เอาผึ้งไปต้มให้เปื่อยแล้วจุ่มเป็นดอกแล้วนำไปเสียบประดับหลังคาปราสาทข้างในมีขนม ข้าวต้ม กล้วย อ้อย เสือ หมอน ผ้ายและอื่นๆ และจะมีการแห่ไปทอดเพื่อถวายพระ

3) ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

มีการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทอผ้า วิธีการจักรสาน เป็นต้น ส่วนภาษาถิ่นส่วนใหญ่จะใช้ภาษาอีสาน

4) สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก (OTOP)

ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าพื้นบ้านพื้นเมือง ได้แก่ ผ้าไหมทอมือ , ผ้ากาบบัวทอมือ

(8) ทรัพยากรธรรมชาติ

1) น้ำ

น้ำที่ใช้ในการอุปโภค บริโภค ได้จากน้ำฝนและน้ำใต้ดินจากระบบประปาหมู่บ้าน บ่อน้ำตื้น และจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติและที่ถูกสร้างขึ้นอื่นๆ อาทิเช่น อ่างเก็บน้ำในพื้นที่ตำบลห้วยข่า ซึ่งมีอยู่หลายแห่ง แต่ยังไม่สามารถนำมาบริหารจัดการให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้เท่าที่ควร เห็นควรส่งเสริมและผลักดันโครงการพัฒนาพื้นที่ไม่ว่าจะเป็นก่อสร้างคลองระบายน้ำ ระบบกระจายน้ำระบบท่อ สถานีสูบน้ำพลังงานแสงอาทิตย์ที่เกิดประโยชน์และเกิดความคุ้มค่า เป็นต้น

2) ป่าไม้

มีพื้นที่ป่าที่อุดมสมบูรณ์และมีทัศนียภาพที่สวยงาม อากาศบริสุทธิ์ เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าและยังเป็นแหล่งอาหารทางธรรมชาติชนิดต่างๆ ให้กับชุมชน เกิดความสมดุลกันระหว่างคนอยู่ร่วมกับป่า โดยพื้นที่ป่าส่วนใหญ่เป็นป่าดิบเขา ป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณและป่าเต็งรัง

3) ภูเขา

มีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พื้นที่ป่าอยู่ในส่วนหนึ่งของเทือกเขาพนมดงรัก ประกอบด้วยภูเขาเล็ก ภูเขาน้อย ได้แก่ ภูพลาญสูง ภูพลาญแอ่วขัน ภูเอ็ดและภูหินด่าง มีลานหินและมีป่าที่อุดมสมบูรณ์มีทิวทัศน์ที่สวยงามของธรรมชาติ

4) ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์มีทั้งทรัพยากรน้ำจากแหล่งน้ำทางธรรมชาติหลายแหล่งน้ำและมีปริมาณน้ำจำนวนมาก มีทัศนียภาพที่สวยงามและมีทรัพยากรป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ พื้นที่ส่วนใหญ่ทำการเกษตรกรรมทำให้มีระบบนิเวศที่สมบูรณ์

(9) อื่นๆ

1) ข้อมูลด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข่า มาจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติและมาจากแหล่งน้ำที่ถูกสร้างขึ้นประกอบกับปริมาณน้ำฝนที่ตกในแต่ละปีรวมด้วย

1.1 แหล่งน้ำตามธรรมชาติ

ลำดับที่	ชื่อแหล่งน้ำ	ไหลผ่านหมู่บ้าน	สภาพแหล่งน้ำ
1	ลำโดมน้อย	- บ้านหนองเม็ก หมู่ที่ 4 , 21 - บ้านโสกก่อ หมู่ที่ 14 - บ้านห้วยข่า หมู่ที่ 1 , 23 - บ้านแก่งอุดม หมู่ที่ 13 - บ้านหนองเหนียว หมู่ที่ 10	มีน้ำตลอดทั้งปี
2	ลำห้วยชำเป็ด	- บ้านคำขุนราษฎร์ หมู่ที่ 17 - บ้านบกและบ้านโนนลำดวน หมู่ที่ 8 , 16	มีน้ำไม่ตลอดทั้งปี
3	ลำห้วยจั่ว	- บ้านคำบาก หมู่ที่ 6 - บ้านสร้างหอมและบ้านโป่งยอ หมู่ที่ 7 , 11	มีน้ำตลอดทั้งปี แต่มีวัชพืชขึ้นหนาแน่น
4	ลำห้วยกาละกั๊บ	- บ้านแก่งสมบูรณ์ หมู่ที่ 9 - บ้านแก่งอุดม หมู่ที่ 13	มีน้ำไม่ตลอดทั้งปี
5	ลำห้วยสะพูน้อย	- บ้านเก่ากลาง หมู่ที่ 12 - บ้านบก หมู่ที่ 8 - บ้านโนนลำดวน หมู่ที่ 16	มีน้ำตลอดทั้งปี
6	ลำห้วยละมิด	- บ้านหนองเม็ก หมู่ที่ 4 , 21 - บ้านโสกก่อ หมู่ที่ 14 - บ้านแก่งอุดม หมู่ที่ 13	มีน้ำตลอดทั้งปี
7	ลำห้วยขยุง	- บ้านแคนทอง หมู่ที่ 19 - บ้านโนนลำดวนและบ้านบก หมู่ที่ 16 , 8	มีน้ำไม่ตลอดทั้งปี
8	ลำห้วยขัวหิน	- บ้านห้วยข่าทักษิณ หมู่ที่ 15 - บ้านห้วยข่า หมู่ที่ 1	มีน้ำไม่ตลอดทั้งปี
9	ลำห้วยคำบอน	- บ้านห้วยข่า หมู่ที่ 1 - บ้านแก่งอุดม หมู่ที่ 13	ดินเลน
10	ลำห้วยข่า	- บ้านหนองหว้าพัฒนา หมู่ที่ 18	ดินเลน
11	ลำห้วยดินดำ	- บ้านหนองเม็ก หมู่ที่ 4 , 21 - บ้านหนองแปก หมู่ที่ 2	มีน้ำตลอดทั้งปี
12	ลำห้วยโจด	- บ้านโป่งยอ หมู่ที่ 11	ดินเลน
13	ลำห้วยคำไฟไหม้	- บ้านคำแสนสุข หมู่ที่ 20	ดินเลน
14	ร่องวังบัว	- บ้านหนองเม็ก หมู่ที่ 21	ดินเลน มีวัชพืชหนาแน่น

ตารางที่ 17 ข้อมูลแหล่งน้ำตามธรรมชาติ : ข้อมูลจากกองช่าง อบต.ห้วยข่า

1.2) แหล่งน้ำที่ถูกสร้างขึ้น

ลำดับที่	ชื่อแหล่งน้ำ	เนื้อที่ (ไร่)	สภาพแหล่งน้ำ
1	อ่างเก็บน้ำห้วยจืดอนบน หมู่ที่ 6 บ้านคำบาก	20	มีน้ำตลอดปี
2	อ่างเก็บน้ำห้วยจืดอนล่าง หมู่ที่ 11 บ้านโป่งยอ	30	มีน้ำตลอดปี
3	อ่างเก็บน้ำห้วยดินดำ หมู่ที่ 4, 21 บ้านหนองเม็ก	20	มีน้ำตลอดปี
4	อ่างเก็บน้ำห้วยเดือนห้า หมู่ที่ 18 บ้านแคนทอง	1,400	มีน้ำตลอดปี
5	อ่างเก็บน้ำห้วยสะพุน้อย หมู่ที่ 12 บ้านเก่ากลาง	4,000	มีน้ำตลอดปี
6	อ่างเก็บน้ำห้วยละมิด หมู่ที่ 18 บ้านหนองหว้าพัฒนา	3,600	มีน้ำตลอดปี
7	ฝายน้ำล้น หมู่ที่ 3 บ้านหนองแปน	2x15 เมตร	เสียหายบางส่วน
8	ฝายน้ำล้น หมู่ที่ 9 บ้านแก่งสมบูรณ์	3x15 เมตร	เสียหายบางส่วน
9	ฝายน้ำล้น หมู่ที่ 11 บ้านโป่งยอ	6x50 เมตร	ใช้งานได้
10	ฝายน้ำล้น หมู่ที่ 19 บ้านแคนทอง	3x15 เมตร	ใช้งานได้
11	ฝายน้ำล้นห้วยข่า (ตอนบน)		ใช้งานได้
12	ฝายน้ำล้นร่องควายตาย หมู่ที่ 12 บ้านสร้างหอม		ใช้งานได้
13	ฝายน้ำล้นห้วยดินดำ หมู่ที่ 4 บ้านหนองเม็ก		ใช้งานได้
14	ฝายน้ำล้นร่องขุนแก้ว หมู่ที่ 12 บ้านเก่ากลาง		ใช้งานได้
15	ฝายน้ำล้นห้วยข่า หมู่ที่ 18 บ้านหนองหว้าพัฒนา		ใช้งานได้
16	สระน้ำสาธารณะ หมู่ที่ 1 บ้านห้วยข่า		มีน้ำตลอดปี
17	สระน้ำสาธารณะ หมู่ที่ 4 บ้านหนองเม็ก (หนองมน)	2	มีน้ำตลอดปี
18	สระน้ำสาธารณะ หมู่ที่ 4 บ้านหนองเม็ก (หนองเม็ก)	15	มีน้ำตลอดปี
19	สระน้ำสาธารณะ หมู่ที่ 5 บ้านแก่งสว่าง	-	มีน้ำตลอดปี
20	สระน้ำสาธารณะ หมู่ที่ 7 บ้านสร้างหอม	2	มีน้ำตลอดปี
21	สระน้ำสาธารณะ หมู่ที่ 13 บ้านแก่งอุดม	15	มีน้ำตลอดปี
22	สระน้ำสาธารณะ หมู่ที่ 14 บ้านโสกก่อ	10	มีน้ำตลอดปี
23	สระน้ำสาธารณะ หมู่ที่ 15 บ้านห้วยข่าทักษิณ		มีน้ำตลอดปี
24	สระน้ำสาธารณะ หมู่ที่ 16 บ้านโนนลำดวน		มีน้ำตลอดปี
25	สระน้ำสาธารณะ หมู่ที่ 17 บ้านคำขุนราษฎร์		มีน้ำตลอดปี
26	สระน้ำสาธารณะ หมู่ที่ 18 บ้านหนองหว้าพัฒนา	20	มีน้ำตลอดปี
27	สระน้ำสาธารณะ หมู่ที่ 19 บ้านหนองหว้าพัฒนา	20	มีน้ำตลอดปี
28	สระน้ำสาธารณะ หมู่ที่ 19 บ้านแคนทอง		มีน้ำตลอดปี
29	สระน้ำสาธารณะ หมู่ที่ 20 บ้านคำแสนสุข	5	มีน้ำตลอดปี
30	สระน้ำสาธารณะ หมู่ที่ 21 บ้านหนองเม็ก	5	มีน้ำตลอดปี

ตารางที่ 18 ข้อมูลแหล่งน้ำที่ถูกสร้างขึ้น : ข้อมูลจากกองช่าง อบต.ห้วยข่า

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ส่วนท้องถิ่น

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1) แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)

1.1 วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน โดยยกระดับศักยภาพของประเทศหลากหลายมิติ โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องกำหนดวัตถุประสงค์ยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะยาว ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติ ทุกรูปแบบและทุกระดับ ทั้งภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนาระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่มและพัฒนากลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวม และกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดี เก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์สามารถ รู้ รับ ปรับใช้เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการและกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมกันจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบประชารัฐ ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1.2.1 ด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุขเป็นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราชอธิปไตยและมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกระดับและทุกระดับความรุนแรงควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคมและองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่นๆ

1.2.2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่ 1. ต่อยอดอดีต โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม 2. ปรับปัจจุบัน เพื่อปูทางสู่ออนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต 3. สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำในประเทศ

1.2.3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรมและเป็นพลเมืองดีของชาติมีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สามและอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่นๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

1.2.4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน เป็นต้น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบต่อผู้กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

1.2.5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและความยั่งยืนส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกันไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

1.2.6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจของหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง

เชื่อมโยงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็วและโปร่งใส ร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต นอกจากนั้นกฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำ โดยกระบวนการยุติธรรม

2) ไทยแลนด์ 4.0 (Thailand 4.0)

“ไทยแลนด์ 4.0” เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยหรือโมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่างๆ เพื่อปรับแก้ จัดระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญ สามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วรุนแรงในศตวรรษที่ 21 ได้ เพื่อให้เข้าใจ “ประเทศไทย 4.0” ก่อนจะมาถึงประเทศไทย 4.0 ประเทศไทยก็ผ่านการพัฒนา มาเป็นลำดับขั้นอย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่

ประเทศไทย 1.0 การดำรงอยู่และพัฒนาประเทศเน้นการเกษตรเป็นหลัก เช่น ผลิตและขายพืชไร่ พืชสวน เลี้ยงสัตว์ เป็นต้น

ประเทศไทย 2.0 นอกจากเกษตรกรรมแล้วก็เน้นไปทางอุตสาหกรรมแต่เป็นอุตสาหกรรมเบา เช่น การผลิตและขายรองเท้า เครื่องหนัง เครื่องดื่ม เครื่องประดับ เครื่องเขียน กระเป๋า เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น

ประเทศไทย 3.0 ซึ่งเป็นยุคปัจจุบัน เน้นหนักไปทางอุตสาหกรรมหนักและการส่งออก เช่น การผลิตและขายส่งออกเหล็กกล้า รถยนต์ กลั่นน้ำมัน แยกก๊าซธรรมชาติ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น ประเทศไทยในยุค 1.0, 2.0 และ 3.0 รายได้ประเทศยังอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งประเทศจะอยู่อย่างนี้ไม่ได้ต้องรีบพัฒนาเศรษฐกิจสร้างประเทศเพราะ Thailand 3.0 ที่เราเป็นกันมาตลอดจนถึงทุกวันนี้มันทำให้รายได้ประเทศอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น เราไม่สามารถขยับหนีไปจากจุดนี้ได้สักที เมื่อ 50 ปีก่อน ช่วง พ.ศ. 2500 - 2536 เศรษฐกิจของไทยเรามีการเติบโตอย่างมากถึงระดับ 7-8 % ต่อปี แต่หลังจาก พ.ศ. 2537 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบันเศรษฐกิจไทยเติบโตขึ้นเพียง 3-4 % ต่อปีเท่านั้น นอกจากนั้นยังมีเรื่องของ “ความเหลื่อมล้ำด้านความร่ำรวย” อีกต่างหาก และสุดท้ายก็เรื่องของ “ความไม่สมดุลในการพัฒนา” ซึ่งเรื่องพวกนี้แหละที่ทำให้รัฐบาลต้องหันมาใส่ใจเร่งพัฒนาปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจกันยกใหญ่ เพื่อให้เราก้าวข้ามจาก Thailand 3.0 ไปสู่ Thailand 4.0 ให้ได้ใน 3-5 ปีนี้

ประเทศไทย 4.0 กำหนดแนวทางพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศเศรษฐกิจใหม่ ประเทศและประชากรมีรายได้สูงโดยวางเป้าหมายให้เกิดผลการพัฒนา ภายใน 5-6 ปีนี้ คล้ายๆ กับการวางภาพอนาคตทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนของประเทศที่พัฒนา เช่น สหรัฐอเมริกา “A Nation of Makers” อังกฤษ “Design of Innovation” อินเดีย “Made in India” หรือประเทศเกาหลีใต้ที่วางโมเดลเศรษฐกิจในชื่อ “Creative Economy” “ประเทศไทย 4.0” ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” โดยมีฐานคิดหลัก คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่ การเน้นภาคบริการมากขึ้น ดังนั้น “ประเทศไทย 4.0” จึงควรมีการเปลี่ยนวิธีการทำที่มีลักษณะสำคัญ คือ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบันไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่และรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลาไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups บริษัทเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูง เปลี่ยนจาก traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำไปสู่ High Value Services และเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและทักษะสูง เพื่อให้เกิดผลจริงต้องมีการพัฒนาวิชาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนาแล้วต่อยอดในกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้

1) กลุ่มอาหาร เกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ เช่น สร้างเส้นทางธุรกิจใหม่ (New Startups) ด้านเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีอาหาร เป็นต้น

2) กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพและเทคโนโลยีทางการแพทย์ เช่น พัฒนาเทคโนโลยีสุขภาพ เทคโนโลยีการแพทย์ สปา เป็นต้น

3) กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม เช่น เทคโนโลยีหุ่นยนต์ เป็นต้น

4) กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว เช่น เทคโนโลยีด้านการเงิน อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน เทคโนโลยีการศึกษา อี-มาร์เก็ตเพลส อี-คอมเมิร์ซ เป็นต้น

5) กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรมและบริการที่มีมูลค่าสูง เช่น เทคโนโลยีการออกแบบธุรกิจไลฟ์สไตล์ เทคโนโลยีการท่องเที่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ เป็นต้น

“ประเทศไทย 4.0” จะสำเร็จใช้แนวทาง “สานพลังประชารัฐ” เป็นตัวการขับเคลื่อน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคการเงินการธนาคาร ภาคประชาชน ภาคสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่างๆ ร่วมกันระดมความคิด ผนึกกำลังกันขับเคลื่อน ผ่านโครงการบันทึกความร่วมมือ กิจกรรมหรืองานวิจัยต่างๆ โดยการดำเนินงานของ “ประชารัฐ” กลุ่มต่างๆ อันได้แก่

กลุ่มที่ 1 การยกระดับนวัตกรรมและผลิตภัณฑการปรับแก้กฎหมายและกลไกภาครัฐ พัฒนาคัลสเตอร์ภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตและการดึงดูดการลงทุนและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

กลุ่มที่ 2 การพัฒนาการเกษตรสมัยใหม่และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ

กลุ่มที่ 3 การส่งเสริมการท่องเที่ยว การสร้างรายได้ และการกระตุ้นการใช้จ่ายภาครัฐ

กลุ่มที่ 4 การศึกษาพื้นฐานและพัฒนาผู้นำ (โรงเรียนประชารัฐ) รวมทั้งการยกระดับคุณภาพวิชาชีพ

กลุ่มที่ 5 การส่งเสริมการส่งออกและการลงทุนในต่างประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมกลุ่ม SMEs และผู้ประกอบการใหม่ (Start Up) ซึ่งแต่ละระบบกำลังวางระบบและกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายอย่างยั่งยืน

Thailand 4.0 ภาครัฐจะต้องปรับตัวให้เข้ากับเศรษฐกิจและสังคมยุคดิจิทัล โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางเปิดกว้างและเชื่อมโยงกันเป็นภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง

3) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)

3.1 วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

3.1.1 การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่ มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

3.1.2 การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

3.1.3 การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ ความมั่งคั่ง

และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

3.1.4 การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

มุ่งลดการก่อมลพิษควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถ ในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน ภายในปี 2593 และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ภายในปี 2608

3.1.5 การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาดและภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลามีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

3.2 แผนกลยุทธ์รายหมวดหมาย

1) มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมวดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมวดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุน/ยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมวดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

2) มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งมีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้

หมวดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิมน้อยได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

3) มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4) มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน

4) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) Sustainable Development

มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย (Goals) ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อยๆ ที่เรียกว่า เป้าประสงค์ (Targets) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 169 เป้าประสงค์และพัฒนา ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน 232 ตัวชี้วัด (ทั้งหมด 244 ตัวชี้วัดแต่มีตัวที่ซ้ำ 12 ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าประสงค์ดังกล่าว

เป้าหมายการพัฒนาทั้ง 17 ข้อ สะท้อน 3 เสาหลักของมิติความยั่งยืน คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก 2 มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบันและมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนาที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น 5 มิติ องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย 17 ข้อ ออกเป็น 5 กลุ่ม (เรียกว่า 5 Ps) ประกอบด้วย

1. People (มิติด้านสังคม) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ 1 ถึง เป้าหมายที่ 5
2. Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ 7 ถึง เป้าหมายที่ 11
3. Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ 6 เป้าหมายที่ 12 และ 15
4. Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ 16
5. Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ 17

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 เป้าหมาย ประกอบด้วย

- เป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่
- เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดี และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย
- เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง
- เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนสำหรับทุกคน
- เป้าหมายที่ 7 สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา
- เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน
- เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ
- เป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิทัศน์และยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น
- เป้าหมายที่ 14 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 15 ปกป้อง พื้นฟูและสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดินและหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ 17 เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

5) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนามูลุุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

5.1 สถานการณ์การพัฒนาภาค

- (1) ด้านเศรษฐกิจ
- (2) ด้านสังคม
- (3) ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติ

5.2 ประเด็นยุทธศาสตร์

- 1) ยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน
 - (1) การพัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ
 - (2) การพัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ
 - (3) การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ

- 2) ยุทธศาสตร์ที่ 2 การแก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

- (1) การพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อย
- (2) การพัฒนาระบบป้องกันและควบคุมโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดี
- (3) การพัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก

- 3) ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็งฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (1) การเพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้สู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์
- (2) การส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่สินค้าชนิดใหม่ตามศักยภาพพื้นที่
- (3) การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานชีวภาพ (Bioeconomy)
- (4) โครงสร้างเศรษฐกิจปรับตัวไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการ
- (5) ภาคเป็นศูนย์กลางในการให้บริการสาธารณสุขกับประเทศเพื่อนบ้าน
- (6) การอนุรักษ์และส่งเสริมการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้

- 4) ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

- (1) การส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวใหม่ๆ เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้น
- (2) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเชื่อมโยงเส้นทาง ระหว่างเมืองท่องเที่ยวหลักและเมืองรองเพิ่มขึ้น

- 5) ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

- (1) การเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการขนส่งทางอากาศ
- (2) การเชื่อมโยงระหว่างเมืองหลักและระหว่างฐานการผลิตหลักของประเทศ
- (3) การพัฒนาเมืองชายแดนเพื่อรองรับการพัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

6) ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

- (1) การพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่หนองคาย มุกดาหาร และนครพนม
- (2) การค้าชายแดนมีความสำคัญมากขึ้นต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของภาค
- (3) การก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย - สปป.ลาว แห่งที่ 5 ณ จังหวัดบึงกาฬ

5.3 บริบทการเปลี่ยนแปลงสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อภาค

- (1) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีผลต่อการผลิตและการดำรงชีวิตในอนาคต
- (2) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรผู้สูงอายุมีผลต่อรูปแบบการผลิตทาง การเกษตรที่ต้องพึ่งพิงเทคโนโลยีและเครื่องจักรกลมากขึ้น
- (3) ความเป็นเมืองก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมในหลายมิติ
- (4) กระแสการดูแลสุขภาพด้วยวิถีธรรมชาติทำให้ภาคมีโอกาสในการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (5) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีผลกระทบต่อภาคเกษตร
- (6) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีชีวภาพมีผลให้ระบบนิเวศและสภาพแวดล้อมดีขึ้น
- (7) โรคอุบัติใหม่มีผลต่อรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของคนในภาค

5.4 กรอบทิศทางการพัฒนาภาค

5.4.1 บทบาทของภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นฐานการผลิตการเกษตรทั้งข้าว อ้อย โรงงานมันสำปะหลังและเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่ดีที่สุดของประเทศ รวมทั้งมีทำเลที่ตั้งที่มีศักยภาพเหมาะสมกับการเชื่อมโยงทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลายและมีสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยที่มีความสามารถเฉพาะทางที่โดดเด่น แต่มีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดิน คุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก ปัญหาความยากจนและคุณภาพชีวิต โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

5.4.2 ทิศทางการพัฒนาภาค ให้เป็น “ ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง ” โดยพัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพเชื่อมโยงการค้า การลงทุนในภูมิภาค ตามแนวคิดการเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NE Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา 3G ได้แก่ Green พัฒนาเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ พัฒนาโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียวหรือ Bio Circular Green Economy) และการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน Growth โดยใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สนับสนุนการพัฒนาศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากท่องเที่ยวชุมชนและยกระดับคุณภาพชีวิต และ Gate ใช้โอกาสจากการเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ พัฒนาการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์

5.4.3 เป้าหมายรวม

- (1) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น
- (2) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลง

5.4.4 แนวทางการพัฒนา

- (1) พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ
- (2) บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา

- (3) พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน
- (4) พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษ และเมืองชายแดนรวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC - Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค
- (5) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน
- (6) ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

5.5 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ. 2566 - 2570)

(ประกอบด้วยจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ)

5.5.1 เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

“ เกษตรสร้างมูลค่าศูนย์กลางการค้าโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เชื่อมโยงในภูมิภาค ”

คำนิยาม

วิสัยทัศน์	ความหมาย
เกษตรสร้างมูลค่า	การเพิ่มมูลค่าผลผลิต ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน ความปลอดภัย มีความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด ได้แก่ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ และระบบนิเวศการเกษตร
ศูนย์กลางเชื่อมโยงการค้าโลจิสติกส์	กลุ่มจังหวัดมีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค ทรัพยากรบุคคล พร้อมกลไก เครื่องมือ เพื่อการสนับสนุนการค้า การลงทุน การค้าชายแดน ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	เป็นการเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ด้านการท่องเที่ยวและกีฬาของกลุ่มจังหวัด จากฐานทรัพยากรที่มีอยู่และการสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่และบริการที่หลากหลาย โดยเชื่อมโยงอัตลักษณ์ร่วมด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดตามความต้องการของตลาด

5.5.2 พันธกิจ

- 1) สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรด้วยอุตสาหกรรมแปรรูปและมาตรฐานเกษตรสร้างมูลค่า
- 2) พัฒนาศักยภาพและบริหารทางการท่องเที่ยว เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการและส่งเสริมการตลาด เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
- 3) สนับสนุนและส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการในด้านการพัฒนาระบบสารสนเทศด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าสู่สากล

5.5.3 ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

- 1) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ 3 เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา
- 2) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 2 เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา
- 3) อัตราการขยายตัวภาคบริการเพิ่มขึ้น ร้อยละ 3 เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา
- 4) อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้กลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.20 เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา
- 5) ร้อยละประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง ร้อยละ 10 เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา

5.5.4 ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

- ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า
- ประเด็นการพัฒนาที่ 2 เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุน
- ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา
- ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างโอกาสความเสมอภาคทางสังคมและความมั่นคง
- ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

5.6 แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. 2566-2570)

5.6.1 เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“ เมืองน่าอยู่ทันสมัย เกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง เศรษฐกิจชีวภาพ ศูนย์กลางการค้า การลงทุน เมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล ”

5.6.2 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ทันสมัย ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนทั้งทางด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การเข้าถึงระบบสาธารณสุขปึก และระบบบริการภาครัฐและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิต
- 2) เพื่อส่งเสริมให้การเกษตรสามารถยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าสินค้าการเกษตรให้ตอบสนองต่อความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิต โดยใช้ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตร (Bio Data) และดิจิทัลแพลตฟอร์ม เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ
- 3) เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ด้วยการนำเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าหรือประยุกต์การใช้งานและแปรรูปผลิตภัณฑ์ได้จากการเกษตรและการนำเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ทำให้เป็นเศรษฐกิจชีวภาพ
- 4) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางด้านการค้าการลงทุนในพื้นที่จังหวัดเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด ภูมิภาค และต่างประเทศ
- 5) ภาคการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพ โดยมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวมเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ตัวชี้วัดที่จังหวัดกำหนดในแผนพัฒนาจังหวัด

5.6.3 ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- 1) มูลค่าการเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 2 ต่อปี
- 2) มูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 2 ต่อปี
- 3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ 2 ต่อปี

5.6.4 ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดอุบลราชธานี

1) ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

1.1 วัตถุประสงค์

- 1) การสร้างเสริมพลเมืองให้มีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี
- 2) การพัฒนาและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพ
- 3) ระบบสาธารณสุขปึกพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพียงพอ ทันสมัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ
- 4) พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 5) ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

1.2 แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- 1) การขับเคลื่อนให้จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางสุขภาพ (Medical Hub) เป็นศูนย์กลางการรักษาผู้ป่วยที่เด่นชัดและโดดเด่นเฉพาะด้าน
- 2) การพัฒนาเป็นเมืองสุขภาวะดี มีความพร้อมในการตอบสนองทุกความต้องการของผู้อยู่อาศัยในทุกด้านและมีสิ่งอำนวยความสะดวก
- 3) พัฒนาระบบความปลอดภัยและโครงสร้างพื้นฐาน
- 4) ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการเข้าถึงบริการทางด้านการศึกษาย่างเท่าเทียม
- 5) การรักษาความมั่นคงของชาติและความปลอดภัยของประชาชน
- 6) การพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด
- 7) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2) ประเด็นการพัฒนาคำที่ 2 การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง

2.1 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานรวมทั้งสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร เพื่อตอบสนองความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิตบนพื้นฐานข้อมูล Big Data ด้านการเกษตรและใช้ประโยชน์จากจากดิจิทัลแพลตฟอร์ม
- 2) เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกรสามารถพึ่งพาตนเองได้มีการถ่ายทอดความรู้ เกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรและเชื่อมโยงเครือข่ายกับภายนอกอย่างเข้มแข็ง และลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้
- 3) เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวและสร้างภูมิคุ้มกันรองรับการเกิดภัยพิบัติธรรมชาติและโรคระบาด

2.2 เป้าหมายและตัวชี้วัด (เป้าหมาย 5 ปี)

- 1) อัตราการเจริญเติบโตด้านภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ 2 ต่อปี
- 2) การผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของจังหวัดมีคุณภาพมาตรฐานเพิ่มขึ้นร้อยละ 2 ต่อปี
- 3) รายได้เฉลี่ยทางการเกษตรของเกษตรกรเพิ่มขึ้น จากเดิม 81,406 บาท เป็น 89,979 บาท
- 4) จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น 16,000 ไร่

2.3 แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมการผลิต การแปรรูปและบริหารจัดการสินค้าเกษตรมูลค่าสูงสู่สากล
- 2) ส่งเสริมพัฒนาเกษตรกรสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ
- 3) สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติและโรคระบาด
- 4) ส่งเสริมพลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานรากและอนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรดินและน้ำ

3) ประเด็นการพัฒนาคำที่ 3 การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ

3.1 วัตถุประสงค์

- 1) ส่งเสริมการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพมาประยุกต์ใช้งานและยกระดับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่อย่างมีมาตรฐาน
- 2) สร้างมูลค่าเพิ่มและมูลค่าใหม่จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่

3.2 เป้าหมายและตัวชี้วัด

- 1) จำนวนเกษตรกรและผู้ประกอบการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและพัฒนาความรู้ทักษะในการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพ จำนวน 4,000 ราย
- 2) จำนวนสินค้านวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นจากฐานทรัพยากรชีวภาพ จำนวน 200 รายการ
- 3) มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพพื้นที่ 600 ล้านบาท

3.3 แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- 1) ถ่ายทอดเทคโนโลยี ผลงานวิจัยและนวัตกรรมให้แก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและผู้ประกอบการ เพื่อให้สามารถแปรรูปและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมมาตรฐานและส่งเสริมการเข้าถึงการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพสู่สากล
- 3) สร้างผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์หลักของจังหวัดอุบลราชธานี (Ubon Premium Products) ด้วยงานวิจัยและนวัตกรรม
- 4) เสริมสร้างการตลาดและการผลิตให้แก่อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ เพื่อผลักดันให้อุบลราชธานี เป็น Bio Economy Hub ของพื้นที่

4) ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน

4.1 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อพัฒนาศักยภาพการค้าชายแดนสู่ประเทศเพื่อนบ้านและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
- 2) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการสู่ตลาดสากล
- 3) เพื่อยกระดับการผลิตสินค้าและบริการให้ได้คุณภาพมาตรฐานสู่สากล
- 4) เพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทุกระดับ

4.2 เป้าหมายและตัวชี้วัด

- 1) มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 3 (ใช้ฐานปี 2565)
- 2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) นอกภาคเกษตร เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 3
- 3) รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 4 ต่อปี

4.3 แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- 1) การเสริมสร้างศักยภาพการค้าชายแดน
- 2) ส่งเสริมผู้ประกอบการและ SMEs เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- 3) พัฒนาผู้ประกอบการและแรงงานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- 4) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาดและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

5) ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล

5.1 วัตถุประสงค์

- 1) เพิ่มศักยภาพและสร้างมูลค่าด้านการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

5.2 เป้าหมายและตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ 2 ต่อปี
- 2) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวหรือสินค้าบริการด้านการท่องเที่ยว ได้รับการพัฒนา 2 แห่งต่อปี

5.3 แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- 1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสู่สากล
- 2) การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ รูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย
- 3) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว
- 4) การส่งเสริมการบูรณาการ การบริหารจัดการ การท่องเที่ยวและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ

6) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- แนวทางที่ 1 วางผังเมืองรองรับการขยายตัวของชุมชน
- แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งที่ได้มาตรฐาน
- แนวทางที่ 3 พัฒนาระบบชลประทานให้ทั่วถึงและเพียงพอ
- แนวทางที่ 4 ขยายเขตการบริการไฟฟ้า ประปา รองรับการพัฒนาขยายตัวของชุมชน
- แนวทางที่ 5 พัฒนาระบบระบายน้ำที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

- แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัด
- แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมแก่ประชาชน
- แนวทางที่ 3 ส่งเสริมการป้องกัน ดูแลและรักษาสุขภาพประชาชน
- แนวทางที่ 4 ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
- แนวทางที่ 5 ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

- แนวทางที่ 1 บูรณาการการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
- แนวทางที่ 2 เสริมสร้างองค์ความรู้ประชาธิปไตยสิทธิหน้าที่และกฎหมายแก่ประชาชน
- แนวทางที่ 3 ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของจังหวัด
- แนวทางที่ 4 ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยประชาชน
- แนวทางที่ 5 ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชนให้เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

- แนวทางที่ 1 ส่งเสริมสนับสนุนการลงทุนให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่
- แนวทางที่ 2 พัฒนาศักยภาพด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยว
- แนวทางที่ 3 อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของส่วนรวม
- แนวทางที่ 4 สร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว
- แนวทางที่ 5 พัฒนาระบบบริหารจัดการในแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ
- แนวทางที่ 6 ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชยกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- แนวทางที่ 1 บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ดินและน้ำโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
- แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการกำจัดขยะและน้ำเสียให้ถูกสุขลักษณะโดยการมีส่วนร่วม
- แนวทางที่ 3 ส่งเสริมให้ชุมชนปลอดมลภาวะ
- แนวทางที่ 4 จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

- แนวทางที่ 1 อนุรักษ์ฟื้นฟูส่งเสริมเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น
- แนวทางที่ 2 จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้และอนุรักษ์วัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- แนวทางที่ 3 จัดให้มีศูนย์การเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- แนวทางที่ 1 พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- แนวทางที่ 3 พัฒนาเครื่องมือเครื่องมือเครื่องจักรกลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

7. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

7.1 วิสัยทัศน์

“ เป็นกลไกขับเคลื่อนท้องถิ่น ให้พัฒนาอย่างยั่งยืน ”

7.2 เป้าประสงค์

1. ประชาชนเดินทางสัญจรไปมาได้สะดวก มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2. ประชาชนมีน้ำต้นทุนเพื่อการเกษตรและการอุปโภค บริโภค
3. ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วและปลอดภัยจากการใช้บริการสถานีขนส่งผู้โดยสาร
4. ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วและปลอดภัยจากการใช้บริการศูนย์แสดงสินค้าและจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP Center)
5. ประชาชนพึงพอใจในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว
6. ประชาชนได้รับการบริการด้านสาธารณสุขอย่างเหมาะสมและเพียงพอ
7. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ ปันฟูและดูแลบำรุงรักษา
8. ประชาชนมีองค์ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและพัฒนารายได้
9. ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ประสบสาธารณภัยได้รับการสงเคราะห์อย่างเหมาะสมและเพียงพอ
10. ประชาชนได้รับการบริการด้านการกีฬาและนันทนาการที่เหมาะสมและเพียงพอ
11. ประชาชนมีองค์ความรู้และมีส่วนร่วมด้านการเมือง การปกครอง ตามระบอบประชาธิปไตย
12. ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัดอุบลราชธานี ได้รับการอนุรักษ์ ปันฟูและเผยแพร่
13. องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีจัดการศึกษาได้อย่างเหมาะสม

7.3 ตัวชี้วัด

- 1) ประชาชนพึงพอใจต่อการเดินทางสัญจรไปมาในเส้นทางคมนาคมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- 2) ประชาชนพึงพอใจต่อการบริหารจัดการน้ำขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
- 3) ประชาชนพึงพอใจต่อการใช้บริการสถานีขนส่งผู้โดยสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- 4) ประชาชนพึงพอใจต่อการใช้บริการศูนย์แสดงและจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
- 5) ประชาชนพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว
- 6) ประชาชนพึงพอใจต่อการให้บริการด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- 7) ประชาชนพึงพอใจต่อการดำเนินงานอนุรักษ์พื้นที่ฟูและดูแลบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดอุบลราชธานี
- 8) ประชาชนพึงพอใจต่อการสร้างงานสร้างอาชีพและพัฒนารายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- 9) ผู้พิการผู้สูงอายุผู้ด้อยโอกาสและผู้ประสบสาธารณภัยพึงพอใจต่อการให้การสงเคราะห์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
- 10) ประชาชนพึงพอใจต่อการให้บริการด้านการกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- 11) ประชาชนพึงพอใจต่อการสร้างองค์ความรู้และการมีส่วนร่วมด้านการเมืองการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
- 12) ประชาชนพึงพอใจต่อการอนุรักษ์พื้นที่ฟูและเผยแพร่วัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
- 13) องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีจัดการศึกษาผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

7.4 ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาระบบคมนาคมและขนส่ง
- 2) บริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาและส่งเสริมการพาณิชย์กรรม
- 2) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาและส่งเสริมการสาธารณสุข
- 2) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 3) พัฒนาศักยภาพและทักษะของประชาชน
- 4) พัฒนาและส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
- 5) พัฒนาและส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ
- 6) ส่งเสริมประชาธิปไตยสิทธิเสรีภาพและการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 7) อนุรักษ์ฟื้นฟูและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคุณภาพการศึกษา

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาคุณภาพนักเรียน
- 2) พัฒนาระบบการบริหารและการจัดการศึกษา
- 3) พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

(2) ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยข่า

2.1 วิสัยทัศน์

“ การคมนาคมสะดวก การบริหารจัดการดี พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
รักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ”

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์

- 1) บริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมตามบริบทพื้นที่
- 2) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำในระดับพื้นที่

แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

- งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับอุตสาหกรรมและการโยธา
- งานก่อสร้าง

แผนงานเคหะและชุมชน

- งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับเคหะและชุมชน
- งานไฟฟ้าและประปา

- งานสวนสาธารณะ
- งานกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- งานบำบัดน้ำเสีย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 2 ด้านสังคม

กลยุทธ์

1) การสังคมสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส

2) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

แผนงานสังคมสงเคราะห์

- งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์
- งานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์

แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

- งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- งานส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งชุมชน

แผนงานการรักษาความสงบภายใน

- งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการรักษาความสงบภายใน
- งานเทศกิจ
- งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- งานจราจร

แผนงานงบบกลาง

- งานงบบกลาง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 3 ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- 2) พัฒนาและส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

แผนงานการศึกษา

- งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษา
- งานระดับก่อนวัยเรียนและประถมศึกษา
- งานระดับมัธยม
- งานศึกษาไม่กำหนดระดับ

แผนงานเคหะและชุมชน

- งานสวนสาธารณะ

แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

- งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ
- งานกีฬาและนันทนาการ
- งานศาสนาวัฒนธรรมท้องถิ่น
- งานวิชาการวางแผนและส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 4 ด้านสาธารณสุข

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมกิจกรรมด้านการสาธารณสุขและป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

แผนงานสาธารณสุข

- งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับสาธารณสุข
- งานโรงพยาบาล
- งานบริการสาธารณสุขและงานสาธารณสุขอื่น
- งานศูนย์บริการสาธารณสุข

แผนงานงบกลาง

- งานงบกลาง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 5 ด้านเศรษฐกิจ

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาและส่งเสริมการเกษตรและแปรรูปผลิตผลทางการเกษตร
- 2) ส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ในชุมชน
- 3) ส่งเสริมกิจกรรมและให้ความรู้เกี่ยวกับการพาณิชย์และการลงทุน

แผนงานการเกษตร

- งานส่งเสริมการเกษตร

แผนงานการพาณิชย์

- งานกิจการประปา
- งานตลาดสด
- งานกิจการพาณิชย์อื่นๆ

แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

- งานส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งของชุมชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 6 ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนเชิงบูรณาการ
- 2) การบริหารจัดการขยะมูลฝอย
- 3) รักษาดูแลทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้และสิ่งแวดล้อม

แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

- งานวิชาการวางแผนและส่งเสริมการท่องเที่ยว

แผนงานเคหะและชุมชน

- งานกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- งานบำบัดน้ำเสีย
- งานสวนสาธารณะ

แผนงานการเกษตร

- งานส่งเสริมการเกษตร
- งานสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 7 ด้านการบริหารงานและการจัดการทรัพยากร

กลยุทธ์